

Porubské noviny

Číslo: 107

JÚN 2/2021

Ročník: XXVII.

V tomto čísle nájdete:

 Editoriál Jána Čungu
 Som učiteľka
 Slovo prezidentky
 Obecné spravodajstvo
 Správy zo samosprávy
 Záplavy v Z. Porube
 Školské zrkadielko
 Čističe vzduchu
 Ján Jágorský- nedožité
 sté narodeniny
 Okienko MŠ
 Speváčky svetu zaspievali
 v Číne
 Nekrológy
 Svetový pohár v Jasnej
 Krížovka, tajníčka

Hríby Milan Rúfus

Boh mi je svedkom, že do posledného
 ľúbil som všetky láskou lakomou.
 A dnes už dávno vyhostený z neho,
 pri vôni hríbov myslím na domov.

Tá vôňa, Bože!
 Z čoho si ju stvoril?
 Dych lesných duchov, machu, ihličia.
 Tajomstvo Tvojej stvoriteľskej Hory
 a hrozno Tvojho viniča.

Milan Rúfus: Pamätníček, Modlitby za dieťa, Ilustrácia: Zuzana Rúfusová
 Kniha získala Literárnu cenu Všeobecnej úverovej banky 1995

Všetko je v čase,
 prchajúcim prúde
 rodí sa, je a zaniká.
 Ja nebudem,
 ten hríb tam však bude.
 V zelenom erbe básnika.

V kráľovskom znaku
 princezničky,
 čo maľovala jeho sničky.

Škola demokracie

Môj ohlas na anketu v Porubských novinách č. 106, Marec 1/2021

Z času, ktorý sme prežili nám plynie poučenie, že človek je napriek výdobytkom doby malý. To ale neznamená, že by sa mal vzdávať! Skôr nás núti zamyslieť sa, doviest' k pokore, cteniu a dodržiavaniu „Mojžišovho desatora“ a prírodných zákonitostí, ktoré objavila veda.

Abý tu boli koncepčné riešenia na rozvoj a napredovanie krajiny (nielen žabomyšie vojny v rámci volebného obdobia). A dbalo sa o občanov a ich blaho.

Abý si Závažná Poruba zachovala súčasné trendy, zachovávala tradície a vytvárala priaznivé podmienky pre mladé generácie tak, abý boli pripravené raz prevziať pochodeň a na základoch z minulosti a prítomnosti aj naďalej zveľaďovali duchovné, morálne i hmotné dedičstvo v budúcnosti.

Abý sa vytratilo násilie, abý rodiny boli pevné, mali podmienky a prostriedky na živobytie tak, abý všetci mali zabezpečený aspoň základný životný štandard v tej-ktorej dobe, a abý sme všetci boli zdraví. **Školu demokracie človek najprirodzenejšie (už od detstva) a najaktívnejšie absorbuje práve v rodine.**

Ján Čunga

Foto: K. Migalová

Pani učiteľka, ďakujeme!

Školské zrkadielko v Porubských novinách predstavuje výsledok úsilia učiteľov. Verejnosti ponúka obraz tvorivosti žiakov. Je dobre, že takto sa prezentuje úroveň vzdelávania na našej škole. Práve preto veľakrát prijímam slová uznania od čitateľov nielen domácich, ba aj žijúcich mimo.

V tomto vydaní zaznamenávame nový prvok. Do školskej rubriky prispeli učelia, rodičia i žiaci. Tak to má byť: tvorivý učiteľ, úspešný žiak, spokojný rodič. V správach som však počul, že na Slovensku máme ne-

Odkaz učiteľom

„Pri príležitosti Svetového dňa učiteľov chcem našim pedagógom poďakovať za to, že sú v tom všetkom spolu s nami,“ napísala prezidentka na sociálnej sieti a doplnila: „V boji s vírusom sme taktiež pochopili, ako veľmi potrebujeme špičkových vedcov a odborníkov. Títo ľudia boli pred rokmi sami žiakmi, sedeli v školských laviciach a stretli učiteľa, ktorý v nich kultivoval schopnosť mať otvorené oči, myseľ a zapálil v nich túžbu po poznaní. Vďaka týmto poznatkom budeme schopní zachrániť obrovské množstvo ľudských životov.“

Zuzana Čaputová, prezidentka SR

dostatok učiteľov. O štúdium učiteľstva záujem klesá. A keď niekto za učiteľa vyštuduje, hľadá si inú prácu. Rozmýšľam, prečo je to tak. Byť učiteľom je krásne, no ťažké.

Dnes, keď sa vyučovanie prenieslo do virtuálnej podoby, je všetko zložitejšie a ťažšie. Prinieslo to nový poznatok: pochopili sme, že klasického učiteľa nenahradia ani tie najmodernejšie učebné technológie. Priznajme aj to, že dištančné vzdelávanie podáva pomocnú ruku, rieši momentálnu situáciu, ale tomu ozajstnému sa nevyrovná. Želáme si, abý sa o učiteľoch hovorilo len s úctou. Abý sme s hrdosťou, úprimne a zo srdca mohli povedať: „**To je naša pani učiteľka!**“

Dušan Migala,
 šéfredaktor

Ilustrácia Dr. Vlasta Štarníková

Slnko zapadne a ty túžobne vyčkávať ho budeš, kým vyjde zas, lebo zacítiš v sebe životnú vôľu žiť a byť spolutvorcom sveta.

Martin Rázus, Argumenty, 21

Jarné upratovanie nie je vynález modernej doby

Upratovanie pred Veľkou nocou predstavuje súčasť prípravy na sviatky, zaužívanú tradíciu i prepotrebnú hygienu. Zvlášť v čase pandémie corony. Domácnosti už prešli veľkým upratovaním. Gazdinky poumývali okná, vyriadili a dezinfikovali príbytky. Venovali sa i pečeniu a čas si ponechali aj na veľkonočné dekorácie. Je potešujúce, že Porubania pozornosť venovali i priestranstvám na priedomí a v okolí domov. Aby obec vyzerala ako sa patrí, starosta objednal zametací stroj, ktorý po zimnom posype dočistil miestne komunikácie. Darma je. Rešpektujúc covidový protokol Závažná Poruba privíta Veľkú noc upravená a vystrojená tak, ako sa zdobí pri sviatku milá. Tradičnú oblievačku, niektoré zvyky, či rodinné stretnutia v tomto roku sme vynechali. Veľkú noc sme prežívali potichu.

Cieľ sa naplnil, obec je čistejšia

Samospráva Závažnej Poruby dva razy v kalendárnom roku organizuje zber elektronického a nebezpečného odpadu, textilu a železného šrotu. Na základe objednávky v polovici mája 2021 zberová spoločnosť pristavila na nádvorie pred obecným úradom tri veľkokapacitné kontajnery s označením komodít. Pripravovanú zberovú akciu ohlásil miestny rozhlas a webová stránka obce. Porubania túto výzvu prijali. Odpad prinášali a dôsledne separovali podľa usmernenia zamestnancov obecného úradu. Kto nevidel, neuverí. Kontajner na nebezpečný a elektronický odpad sa naplnil za necelé tri hodiny. Nepotrebné už doma nezavazdia a obec je krajšia a čistejšia. Životnému prostrediu sa podala pomocná ruka. Naším občanom patrí poďakovanie, slová chvály a uznania.

Na zberných miestach pribudli nádoby na kuchynský odpad

Nebudeme ďaleko od pravdy, keď uvedieme, že vo dvoroch sa nachádza čím ďalej, tým menej hospodárskych zvierat a hydiny, ktoré v minulosti zúžitkovali všetky zvyšky jedál. Samospráva Závažnej Poruby preto pribudla nová povinnosť. Zákon ukladá zabezpečiť triedený zber biologicky rozložiteľného kuchynského odpadu. Začiatkom apríla 2021 boli rozmiestnené tri nádoby na tento druh odpadu. Jedna sa nachádza na nižšom konci pri autobusovej zastávke, druhá za obecným úradom a tretia nádoba je umiestnená na vyššom konci poniže cintorína. Na zberných nádobách je viditeľne umiestnený nápis s poučením, čo sem patrí a čo nepatrí. Žiadame občanov, aby do týchto nádob vhadzovali len čistý kuchynský odpad bez akýchkoľvek plastov a iného odpadu. Odvoz a likvidáciu obsahu zabezpečí zberová spoločnosť. Tiež pripomíname, že za obecným úradom je umiestnená žltá nádoba na jedlý použitý olej a tuky použité na vyprážanie. Takýto olej sem môžete vhadzovať v naplnených a uzatvorených plastových fľašiach. V žiadnom prípade sem nevhadzujte motorový, prevodový ani žiadny iný priemyselný olej. -pb-

Nebudeme ďaleko od pravdy, keď uvedieme, že vo dvoroch sa nachádza čím ďalej, tým menej hospodárskych zvierat a hydiny, ktoré v minulosti zúžitkovali všetky zvyšky jedál. Samospráva Závažnej Poruby preto pribudla nová povinnosť. Zákon ukladá zabezpečiť triedený zber biologicky rozložiteľného kuchynského odpadu. Začiatkom apríla 2021 boli rozmiestnené tri nádoby na tento druh odpadu. Jedna sa nachádza na nižšom konci pri autobusovej zastávke, druhá za obecným úradom a tretia nádoba je umiestnená na vyššom konci poniže cintorína. Na zberných nádobách je viditeľne umiestnený nápis s poučením, čo sem patrí a čo nepatrí. Žiadame občanov, aby do týchto nádob vhadzovali len čistý kuchynský odpad bez akýchkoľvek plastov a iného odpadu. Odvoz a likvidáciu obsahu zabezpečí zberová spoločnosť. Tiež pripomíname, že za obecným úradom je umiestnená žltá nádoba na jedlý použitý olej a tuky použité na vyprážanie. Takýto olej sem môžete vhadzovať v naplnených a uzatvorených plastových fľašiach. V žiadnom prípade sem nevhadzujte motorový, prevodový ani žiadny iný priemyselný olej. -pb-

Chodec prechádza po vyznačenom priechode

Z iniciatívy starostu Závažnej Poruby pristúpila Správa ciest Žilinského samosprávneho kraja (ŽSK) v 22. týždni 2021 k renovácii priechodov pre chodcov po Hlavnej ulici. K najexponovanejším miestam patria priechody pri škole a pred poštou. Cieľom tejto potrebnej obnovy na ceste 3. triedy je bezpečnosť chodcov, ktorí túto komunikáciu využívajú každý deň. Súčasťou týchto prác je aj oprava výtľkov po celej dĺžke miestnej komunikácie.

• Dlhá, biela, prerušovaná čiara aj v Závažnej Porube. Takýto stroj vidieť málokedy.

Nie je apríl ako apríl

Polovica apríla a zima sa nechcela rozlúčiť. V Závažnej Porube bola zima ako v decembri. Snežilo a snežilo, akoby prestať nechcelo...

Jar k nám prišla, slnko svieti, tešíme sa ako deti...

Tešíme sa aj radostným jarným dekoráciám, ktoré zostrojili v čase relaxu Pavel a Iveta Beťkovci a Hanka Mikulášová. Výsledky originálnej tvorby umiestnili pred obecným úradom a poštou. Ako vidieť, dali si záležať. Rovnako urobili radosť dospelákovi i deťom. Ak si okoidúci zapamätá čo len malú informáciu alebo detail, má to poznávací i emotívny význam. Možno to aj citovo kultivuje, no to sa ťažko meria.

Prileteli spoločne

Do Závažnej Poruby prvýkrát spoločne priletel párik bocianov v stredu 21. apríla 2021 ráno o šiestej. Usadili sa na komíne obecného úradu. Po dlhej ceste si treba odpočinúť, opraviť hniezdo a postarať sa o potomstvo. Držíme palce! -dm-

Blahoželáme nášmu generálovi

Generálmajor Ján Ilanovský, čestný občan Mesta Liptovský Mikuláš, sa narodil v Závažnej Porube 21. apríla 1922. Bojoval na Dukle, oslobodzovateľ Závažnú Porubu i Liptovský Mikuláš v roku 1945. Armáde zostal verný po celý život. Rodákovi k vzácnemu životnému jubileu zblahoželali aj predstavitelia Závažnej Poruby. Veľmi sa potešil a rodným odkázal: „Nežil som pre seba, ale pre druhých, aby mohli žiť. Z Poruby som nikdy neodišiel. Tu som sa narodil, vyrástol a sem stále patrí. Prajem vám zdravie, silu a šťastie. Pozdravujem všetkých a všetko doma.“

Na osloboditeľov a obeť nesmieme zabudnúť

V predvečer Dňa víťazstva nad fašizmom starosta Ing. Pavel Beško položil vence ku pomníku obetiam I. i II. svetovej vojny, na Polčennom a na mieste, kde padol vo februári 1945 vojak Červenej

armády Nikolaj Ivanovič Nebesnyj. Vďaka osloboditeľom a úctu obetiam vyjadril v zastúpení všetkých občanov Závažnej Poruby. Viac povedia verše básnika. Pre pandémiu koronavírusu sa pietny akt konal bez verejnosti.

Text: -dm- foto: Ing. Zuzana Vallušová

Modlitba za mier Milan Rúfus

Napomeň našich otcov,
Bože nad hviezdami.
Nech trochu myslia,
čo sa stane s nami,
keď začnú vojnu
a všetky svoje hnevy
vylejú na seba.

Tie hnevy ako plevy
pokazia zem,
i nebo bude choré.
Napomeň našich otcov
Ty, tam hore.

Že sa to nesmie.
Že ako Ty si svätý,
aj zem je svätá.

Veď chodia po nej deti.

Milé mamy, staré mamy, křstné mamy

Kedže nám pandémia stále nedovoľuje stretnúť sa osobne dovoľte mi prihovoriť sa Vám ku Dňu matiek formou našej stránky.

*Mama nás učí prvé kroky, učí nás rozprávať, čítať, písať,
pekným slovom smeruje naše kroky po celý život.
Nie vždy rady mám prijímame a počítavame,
avšak s odstupom času si uvedomíme,
že mama nám chcela vždy dobre.*

*A preto milé deti nezabúdajte na svoje mamy,
nezabúdajte kto Vás vchoval,
kto po celý čas v dobrom aj v zlom je tu len a len pre Vás.*

*Milé mamy chcem sa Vám poďakovať za vašu nezištnú materskú lásku,
za výchovu našich detí, za to, že ich vychovávate tak, aby sa stali
dobrými a plnohodnotnými občanmi našej vlasti a aby boli pýchou našej obce.*

Poďakovanie Vám nepatrí len v tento deň, ale obdiv a úctu si zaslúžite po celý rok,

Ing. Pavel Beško, starosta obce

Dom Milana Rúfusa je v rekonštrukcii

Z dôvodu plánovanej rekonštrukcie je Dom Milana Rúfusa do odvolania zatvorený.

-lb-

Oddychové miesto poznámenané vandalizmom

Areál telesného pohybu Mateja Staroňa patrí k obľúbeným výletným a rekreačným miestam obyvateľov Závažnej Poruby a blízkeho okolia. Po dlhotrvajúcej zime sa areál zmenil na nepoznanie. Zatiaľ neznámy páchatel' poškodil dlažbu, polámal oddychové lavičky a dokonca si nakládol oheň priamo na stole. Škody sú nemalé a náklady na opravu vysoké. Spoliehame, že kamerový systém pomôže odhaliť vandalov. Statické kamery sú inštalované tak, aby sledovali frekventované miesta ohrozené páchaním výtržností, vandalizmom a drobnou kriminalitou.

Stretnutie pod holým nebom

V novom stavebnom obvode pod Poludnicou už viacerí stavebníci finalizujú svoje stavby. V dohľadnej dobe sa bude konať kolaudácia. S cieľom privítať a informovať budúcich občanov Závažnej Poruby o spoločenskom, kultúrnom, ekumenickom a športovom živote v obci sa v stredu 12. mája 2021 uskutočnilo stretnutie týchto rodín s predstaviteľmi obce. Stretnutie viedol starosta Ing. Pavel Beško a zástupca starostu Dr. Dušan Migaľa. Pre pandémiu koronavírusu sa konalo pod holým nebom, priamo na stavenisku.

Na začiatku starosta prezentoval súčasný stav a ciele hospodárskeho a sociálneho rozvoja obce na najbližšie roky. Témou vzájomného stretnutia s predstaviteľmi obce sa stali problémy, ktoré sa ukazujú na novom sídlisku: vývoz komunálneho odpadu, osvetlenie, prístupové komunikácie, kolaudácia nových stavieb, spôsob aktivizácie nových občanov do života obce. Výsledkom sa stal návrh a spôsob riešenia nepriaznivých efektov v novom obvode a rozvoj tých oblastí, ktoré môžu vytvoriť podmienky pre ďalší rozvoj tohto územia a jeho zatraktívnenie.

Oprava oporného múru a mosta pri cintoríne

Cez veľkonočné sviatky došlo na vyšnom konci pri cintoríne vplyvom podmytia a erózie vyššej hladiny vody k zosuvu oporného múru a k poškodeniu krídla a rímasy na moste na štátnej ceste III/2337. Na základe zistení a po zasadnutí krízového štabu obec vyhlásila mimoriadnu situáciu. V spolupráci s Okresným úradom Liptovský Mikuláš, SVP Povodia horného Váhu Ružomberok a Správy ciest ŽSK závod Liptov sa okamžite začali sanačné práce, ktoré budú pokračovať aj v najbližších dňoch. Starý oporný múr, ktorý bol bez základov, sa nahradí novým a most po vypracovaní projektovej dokumentácie bude opravený. Žiadame občanov, aby zo zvedavosti nevstupovali na ohradené pracovisko počas celej doby vystavby, môže dôjsť k úrazu!

Nákup kníh z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia

u. fond na podporu umenia

Obec Závažná Poruba v roku 2020 podala projekt s názvom „Knihy

pre každého“, ktorý bol zameraný na akvizíciu knižničného fondu. V rámci projektu obec získala dotáciu na nákup kníh do obecnej knižnice v hodnote 2 000 Eur z Fondu na podporu umenia. V knižnici pribudlo 206 kníh všetkých žánrov, pre všetky vekové kategórie. Každá novo zakúpená kniha je označená modrou nálepkou „Z verejných zdrojov podporil fond na podporu umenia“. Veríme, že čitatelia knižnice sa potešia novým titulom. Touto formou chceme poďakovať Fondu na podporu umenia za poskytnuté finančné prostriedky. Čitatelia knižnice si môžu knižky vypožičať v prevádzkovej dobe knižnice, a to každý štvrtok od 16:30 do 18:30. Taktiež sa potešíme aj novým čitateľom.

Ing. Andrea Uličná

• Brodok zaznamenal historický rekord.

Prší a prší, akoby prestať nechcelo

Daždivé a chladné počasie trvalo celý týždeň. Intenzívne zrážky začali sužovať aj Závažnú Porubu. Voda stekajúca z Brestovej zaplavila parkovisko pred domom smútku a stekala po Hlavnej ulici. Žubrovka sa premenila na dravú riečku. Hladina Váhu nebezpečne stúpa. Pozrite sa, ako to vyzeralo v utorok ráno 18. mája 2021 v Závažnej Porube i pod mostom v Okoličnom.

• Váh ukázal svoju silu

Voda ohrozovala domy a športoviská

Upchatá šachta v Políku nedokázala odvádzať prívalovú vodu do potrubia. Situácia na Športovej ulici bola kritická. Starosta Pavel Beško a dobrovoľní hasiči na exponovanom mieste zasiahli v utorok podvečer (18. mája 2021). Ručne a za pomoci techniky riešili náročnú situáciu. Rýchlym zásahom a obetavosťou sa predišlo väčším materiálnym škodám na príbytkoch a na majetku. Cez deň voda zaliala aj kotolňu v MŠ. Domáci hasiči odčerpávali a mali plné ruky práce. Ako vidieť na obrázkoch záplavy sa nevyhli ani Závažnej Porube. Prognózy počasia na najbližšie dni sa už začali javiť priaznivo.

Očkovanie odštartovalo aj v Závažnej Porube

Koncom mája 2021 starosta Pavel Beško zmobilizoval viacerých občanov, ktorým záleží na očkovaní. Preto dve mobilné očkovacie jednotky zavítali v sobotu 29. mája 2021 aj do Závažnej Poruby. V priestoroch obecného úradu podali vakcínu viac ako desiatke ľudí, ktorí mali z rôznych dôvodov problém dostať sa do vakcinačného centra, no prejavili o vakcínu záujem.

Ďalšími zaočkovanými sa stali štyria imobilní občania. Týchto na požiadanie zaočkovali priamo v rodinných domoch. Starosta súčasne informoval, že druhá dávka vakcíny spoločnosti Pfizer bude podaná po uplynutí potrebnej doby.

Očkovanie proti ochoreniu COVID-19 v DSS

Dňa 3.5.2021 sa v našom zariadení uskutočnilo očkovanie proti ochoreniu COVID-19. Očkovanie realizovali pracovníci VC Ružomberok. Očkovanie prebehlo rýchlo a bez problémov.

Ihneď po zaočkovaní boli všetci klienti, ktorí sa dali zaočkovať, 15 minút intenzívne sledovaní našimi pracovníkmi. Žiadny klient nemal po očkovaní nežiaduce účinky. Druhú dávku očkovacej látky dostanú klienti do 28 dní. -dm-

Správy zo samosprávy

Z rokovania obecného zastupiteľstva

Apríl 2021

OcZ zhodnotilo investičné akcie za rok 2020 a prerokovalo plán výstavby na rok 2021, ďalej prerokovalo Správu o hospodárení obce za rok 2020 a upravilo rozpočet na rok 2021. Správu predniesol predseda komisie Ján Jambrič. Stručne priblížil investičné akcie z roku 2020 a taktiež oboznámil prítomných o pláne investícií na rok 2021. Poslanci správu zobrali na vedomie

Starosta

- V tomto roku bude najväčšou investíciou rekonštrukcia kotolne v kultúrnom dome. Obec získala finančné prostriedky zo Slovenskej investičnej a energetickej agentúry.
- Začiatok rekonštrukcie bude po vykurovacom období. Predpokladaný termín je 15. mája 2021
- 13. 4. 2021 sa uskutoční rokovanie s Pozemkovým spoločenstvom Luhy ohľadom nájmu pozemku pod kompostoviskom. Pri tejto príležitosti sa bude riešiť aj nájom pozemkov pod chodníkom, ktorý bude viesť na nový stavebný obvod IBV pod Poludnicou
- Tento rok by sme chceli začať robiť podkrovia v hasičskej zbrojnici, keďže hasiči sa nemajú kde stretávať
- Divadelné šatne sú už hotové, prebiehajú upratovacie práce
- Treba sa rozhodnúť, či sa oplotenie pri

pomníku na nižnom konci nejde zrušiť a ostane tam len plot pri potoku z bezpečnostných dôvodov. Bol by tam pekný oddychový priestor pre občanov nižšieho konca (umiestnenie lavičiek)

• V roku 2020 poriadková komisia riešila väčšie množstvo susedských sporov ako býva zvykom

RSDr. Dušan Migala

- Skonštatoval, že z hľadiska rozvoja obce sa v roku 2020 spravilo veľa
- Napriek tomu obec hospodárila tak, že máme rezervu, za čo patrí uznanie starostovi obce a hospodárke (ekonómke)
- Naďalej sa môžeme venovať zveľadovaniu ďalších vecí
- Všetko je však na pleciach starostu a pracovníčok obce. Je za tým kopa úsilia, námahy a entuziazmu

Ing. Iveta Jurečková

- Odporučila poslancom záverečný účet schváliť ako bol pripravený a vyvesený 15 dní pred konaním zastupiteľstva
- Skonštatovala najvyšší prebytok rozpočtu za uplynulé roky

Starosta

- Navrhol vzhľadom na dobré hospodárenie, doplniť rozpočet o nasledovné položky z rezervného fondu:
- Nový nábytok do kancelárií OÚ – 4000
- Vybavenie divadelných šatní – 2000
- Nová rozhlasová ústredňa- OÚ- 1500
- nádoby na plasty- občania – 12 000
- rozšírenie vianočného osvetlenia v strede obce (námestíčko) – 3000
- výmena okien v práčke (garáže podkrovia) – 1900

- Výmena okien v garáži - 1200
- Oprava a údržba plynového kúrenia a zadných stien v telocvični – 4500
- 90. rokov športu v obci - 2000
- odkúpenie snežného skútra – 2000
- rozšírenie kamerového systému – 2000
- Prípravná a projektová dokumentácia-DSS – 1500
- Detské multifunkčné ihrisko pri telocvični – 22 000
- Rekonštrukcia a modernizácia- zateplenie HZ – 10 000

Starosta

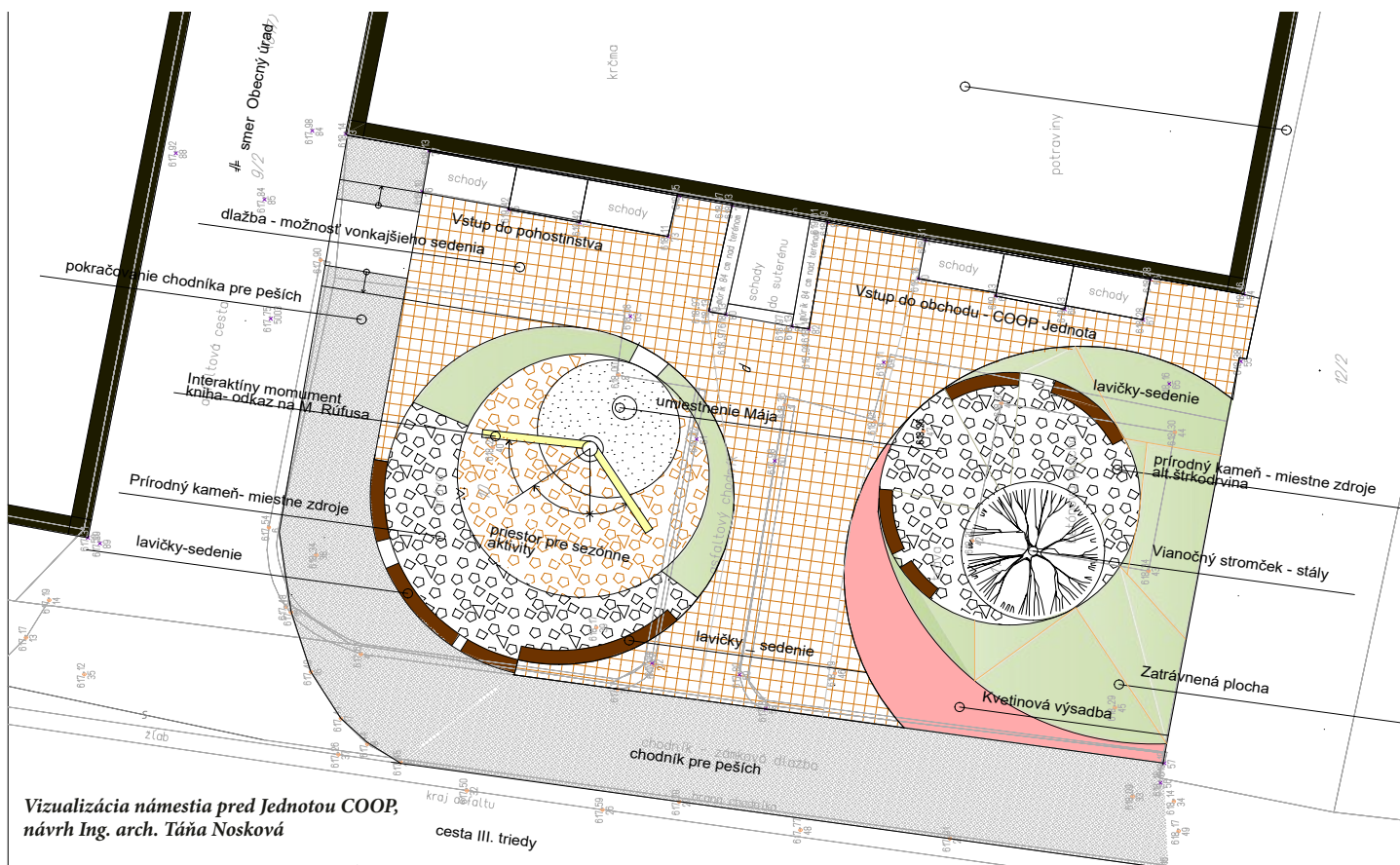
- Spoločnosť Tatra Therm písomne žiada o odpustenie nájmu vleku.

Richard Macko

- Skonštatoval, že spomínaná spoločnosť zamestnáva poväčšine občanov Závažnej Poruby, taktiež prevádzka lyžiarskeho strediska láka turistov k ubytovaniu v našej obci, čím sa zlepšuje cestovný ruch a tak isto prichádzajú do obce peniaze v podobe dane z ubytovania
- V týchto ťažkých korona časoch by sme im ako obec mali pomôcť a hneď odpustiť celý nájom za lyžiarsky vlek

Stanislav Kuzma

- Stotožňuje sa s názorom Richarda Macku a je za to, aby sa odpustil spoločnosti Tatra Therm nájom na celý rok 2021

Vizualizácia námestia pred Jednotou COOP, návrh Ing. arch. Táňa Nosková

Starosta

- Základnej školy Milana Rúfusa bude zakúpená hojdačka a lezecká stena pre žiakov
- pani Ing. arch. T. Nosková pripravila vizualizáciu námestia pred COOP Jednota. Ešte bude predložená 3D vizualizácia. Treba osloviť COOP Jednotu, aby zrenovovali fasádu na ich budove, keďže je v dezolátnom stave, čo bude kaziť celkový dojem pripravovaného zámeru.

Celé znenie zápisnice nájdete vo vývesných tabuliach obce a na: https://www.zavaznaporuba.sk/images/06_samosprava_obce/02_zasadnutia_uznesenia/2021/zapisnica_c2-12-04_2021.pdf
https://www.zavaznaporuba.sk/images/06_samosprava_obce/02_zasadnutia_uznesenia/2021/08-11_uznes_2021.pdf

Máj 2021

Ocz prerokovalo Správu o odpadovom hospodárstve v našej obci a Správu o výsledkoch kontrol hlavnej kontrolórky. Zasadnutie otvoril a viedol starosta obce Ing. Pavel Beško. Správu predniesol starosta obce Ing. Pavel Beško, nakoľko predseda komisie Ján Jamblich bol odcestovaný.

Starosta obce

- Upovedomil poslancov, že občania, ktorí nosili odpad do kontajnera pri cintoríne, na základe kamerového systému boli upozornení na skutočnosť, že tento kontajner slúži len na odpad z cintorína a taktiež pre chatárov.
- Kontajnery na kuchynský odpad zatiaľ nie sú naplnené
- Od 1.7.2021 bude zberová spoločnosť vyvážať plasty z domácností

Správu o výsledkoch kontrol hlavnej kontrolórky Ing. Ivety Jurečkovej obdržali poslanci niekoľko dní pred zastupiteľstvom. Správu poslanci zobrali na vedomie.

Starosta

- Informoval poslancov o rokovaní s Pozemkovým spoločenstvom Luhy, s ktorým prejednávali nájom na pozemky pod kompostoviskom, nakoniec sa dohodla cena 0,21 Eur za m².

Stanislav Kuzma

- Zaujímalo ho, kto navrhol takúto sumu
- Suma sa mu zdá neprímeraná (vysoká)
- Taktiež sa informoval, či to nemôžu predať obci

Starosta obce

- Sumu obec navrhla nižšiu, ale pozemkové spoločenstvo s ňou nesúhlasilo, ale keďže túto plochu potrebujeme kvôli kompostovisku, ktoré využívajú naši občania, musíme túto sumu rešpektovať, pôvodný návrh bol 0,35 Eur/m²

RNDr. Milan Beňo (občan)

- Nebolo by dobre urobiť kompostovisko na nižšom konci v Luhách? (starosta – tieto pozemky taktiež patria Pozemkovému spoločenstvu Luhy, takže by sa s tým nič nevyriešilo). A obec už investovala do oplotenia terajšieho kompostoviska

Ivan Jačala

- Na kompostovisku je dobrý hospodár, usmerňuje ľudí a udržuje tam poriadok

Ing. Katarína Poliaková

- Môže sa spraviť náhradný Deň Zeme a môže sa upraviť aj breh v Potočku, keďže to sám hospodár nemá šancu spraviť
- Informovala sa, či musí zastupiteľstvo teraz schváliť zmluvu z PS Luhy, keďže nesúhlasí s článkom V bod 9 a 10 návrhu zmluvy, týka sa to neobvyklého navýšenia ceny, ak sa táto stane pre prenajímateľa do značnej miery nevýhodnou

Starosta obce

- Pri jednaní s PS Luhy navrhne nech odstráni tieto body zo zmluvy. V takomto prípade zastupiteľstvo akceptuje zmluvu o nájme.

Richard Macko

- Je smutné, že občania neťahajú za jeden koniec
- Odporúča zmluvu schváliť, lebo s cenou zrejme už nižšie nepôjdu

Starosta obce

- Informoval poslancov, že jedná s MAS a VÚC ohľadom bežeckej dráhy, ktorá sa na Liptove nenachádza a mohla by byť využívaná aj v lete (kolieskové lyže a iné aktivity) aj v zime (bežecké trate)
- Vyasfaltoval by sa 2 km okruh, ktorý by slúžil na športové aktivity
- Vybudovali by sa šatne, WC
- Pán Mašlonka prisľúbil pomoc so zasněžovaním tohto okruhu
- Na vybudovanie okruhu sa dá získať grant
- Je na nás, či do takéhoto projektu pôjdeme alebo nie
- Termín je do septembra (treba predniesť zámer a jednoduchú projektovú dokumentáciu)
- Je za tichý turizmus

Starosta obce

- Určite sa nebude zastavovať staré ihrisko, všetko sa bude riešiť kontajnerovým spôsobom

Starosta obce

- Do rady školy treba zvoliť nepedagogického zamestnanca
- Je navrhnutá Ing. Zuzana Vallušová
- Poslanci s návrhom súhlasili

Starosta obce

- Taktiež informoval poslancov, že do našej obce prišiel 13 členný očkovací tím očkovať občanov, ktorí sa prihlásili na očkovanie proti COVID 19, o 4 týždne bude preočkovanie
- Koncom júna sa začína s rekonštrukciou

Domu Milana Rúfusa, ceny materiálov šli neskutočne hore

- Ide sa voliť nová riaditeľka Základnej školy Milana Rúfusa, na obecný úrad bola doručená jedna žiadosť

Ivan Jačala

- Plánuje sa pri Medokýši rozšíriť osvetlenie a kamerový systém (starosta – áno)

RNDr. Milan Beňo (občan)

- Upozornil na voľne sa pohybujúcich psov v obci, má obavy o občanov, najmä deti, keďže sa jedná aj o bojové plemená

Celé znenie zápisnice:

https://www.zavaznaporuba.sk/images/06_samosprava_obce/02_zasadnutia_uznesenia/2021/zapisnica_c3-31-05_2021.pdf

Uznesenie: https://www.zavaznaporuba.sk/images/06_samosprava_obce/02_zasadnutia_uznesenia/2021/12-17_uznes_2021.pdf

-dm-

Jednota COOP má svoju členskú základňu

Najstarší obchodný reťazec na Slovensku predstavuje JEDNOTA COOP, spotrebné družstvo. Spolu ho tvorí 2 100 prevádzkových jednotiek. Ako každé družstvo má aj svoju členskú základňu. V Závažnej Porube ju tvorí 76 členov.

Po uvoľnení bezpečnostných nariadení a za dodržania hygienických opatrení sa členovia stretli dňa 4. júna 2021 na svojom výročnom rokovaní.

• Zľava: Darina Jačalová, Eva Niňajová

Rokovanie viedla Darina Jačalová, členka výboru domácej organizácie. Správu o činnosti za minulý rok predniesla predsedníčka Mgr. Eva Niňajová. Oceňuje prácu predavačiek v čase pandémie koronavírusu a poďakovala im za prácu. Vyjadrila spokojnosť s prevádzkou miestnej predajne. Ďalej prerokovali správu o hospodárení so združenými prostriedkami, správu o ekonomike družstva Jednota COOP na Slovensku a prijali plán práce pre najbližšie obdobie. V budúcom roku sa v kontrolnej činnosti členovia výboru zamerajú na prevádzkovú jednotku v Z. Porube z hľadiska: dodržiavania pracovnej doby, kvality uloženia tovaru, hygieny predaja a budú sledovať komunikáciu predavačiek so zákazníkmi. Rokovania sa zúčastnil aj zástupca starostu Dušan Migala. V príhovore vyslovil slová poďakovania za ústretovosť a pozitívnu spoluprácu Jednoty COOP s obyvateľmi. Predstavil aj projekt revitalizácie centra obce.

text i foto: -dm-

Kázeň prednesená v chráme Božom v Lipt. Mikuláši pri príležitosti spomienkového stretnutia na Martina Rázusa a Milana Rúfusa (MR+MR)

Kázal br. farár Vladimír Pavlík

Izaiáš kap. 49, verše 1- 4: „Hospodin ma povolal už od života matky, od lona mojej matky myslel na moje meno. Ústa mi urobil akoby ostrým mečom, ukryl ma v tóni svojej ruky. Urobil ma vyhladeným šípom, schoval ma do svojho tulca. Riekol mi: Si mojím služobníkom...odmena za moju prácu je u môjho Boha.“

Bratia a sestry. Vierohodné a presvedčivé slová. Boží ľud je v babylonskom zajatí, ďaleko od zeme, ktorú mu dal Hospodin. Ďaleko od svätého mesta a chrámu. Ľud sa s plačom rozpomínal na

Sion. Upadal do rezignácie a zmocňovala sa ho beznádejnosť. A tu v kritickej hodine ohrozenia a beznádeje zaznie hlas Božieho služobníka. Hospodin ma povolal, aby som mohol verne niesť Jeho slová. Moje ústa urobil akoby ostrým mečom, urobil ma vyhladeným šípom. Dal mi meč Ducha, ktorým je slovo Božie. Môžem sa pri svojom povolaní stretnúť s odporom a nevďačnosťou k slovu Božej pravdy, ale verný Pán ma ukryje v tóni svojej ruky, schová ma do svojho tulca. Verný Boh pozná vernosť a úprimnosť tých, ktorí neprepočuli Jeho hlas, ktorí keď prijali Jeho povolanie, smelo hlásajú a zvestujú Jeho vôľu, volajú k poslušnosti a vyznaniu.

Je nádejou pre tento svet, že Boh neustále povoláva a vysiela tých, ktorí chcú hovoriť k národu a prinášať mu posolstvo záchranu. Naša evanjelická cirkev mala mnohých svedkov, ktorí prinášali národu slovo Božej pravdy a svojim zvestovaním posúvali národ k duchovným výšinám. Martin Rázus – v prvom rade kňaz, ale aj statočný a čestný politik a plodný básnik, spisovateľ. Bolo by hanbou a nevďakom, keby sme naň nespomínali. Veď celý svoj život a tvorbu postavil do služby svojho ubiedeného a zaznávaného národa a svojej cirkvi. Vstúpil do diela našich veľkých dejateľov v národe a cirkvi z minulosti, hájil, zveladil ho a nechal ho nám i budúcim pokoleniam ako vzácny odkaz. Keď prišla jeho predčasná smrť, akoby si každý až vtedy uvedomil a poznal Rázusovu veľkosť a význam. Žil svoj život nie pre seba, ale pre iných. Ako to vyznal: „A keď prídu drahí môj hrob popolievať, precitnem a spoznám – hodno bolo trpieť, hodno bolo spievať.“ Naozaj hodno bolo.

Tak ako Boh formoval do svojej služby proroka Izaiáša, podobne formoval aj svojho básnika Milana Rúfusa. Keď dozrel čas, vyzval ho, aby šiel, lebo všetko bolo pripravené: „Choď, neváhaj, vieš abecedu, piš“. Aj mladý a neskúsený Milan Rúfus na začiatku cesty vedel len toľko, koľko mohol na svoj vek pochopiť. Poznal Božiu abecedu. Vedel čítať jej znaky. Prvé znaky Božej abecedy tvorila aj skúsenosť blízkeho Boha. Objavil most medzi nebom a zemou. Svedčia o tom jeho slová: „A vo mne zem i nebo v pokrkné

bratstvo spojili sa“. Skúsil, že sa Boh so svojím nebom môže skloniť až do nášho srdca a stať sa skutočnosťou nášho života. Básnik sa vydal do rúk Boha netušiac, že jeho cesta bude s problémami a krízami. Byť nástrojom v Božej ruke nie je len vznešenou úlohou, ale často aj ťažkým údelom. Svedčia o tom jeho slová, keď volá: „Čo mi to dávaš? Bože, aké struny to ešte skúšaš? Nenapínaj tak. Vidíš, že trápiš...povol.“ Poznal smútok z pocitov, že sa Boh akoby vzdialil. Poznal skúsenosť akoby neprítomného Boha, ktorú zažívala jeho generácia, vyjadriac to slovami: „Prázdno je Bože, chýbaš nám. Prázdny je priestor. Tu i tam. Jeho hrôza i veleba. Prázdno je Bože bez Teba.

Milana Rúfusa nevyšvätli biskup ako Martina Rázusa. Svojou poéziou však v našej kultúre naplnil kňazskú úlohu. Stal sa kňazom bez vysviacky ľuďmi, zato však vysvätený samotným Svätým. Obaja, Martin Rázus i Milan Rúfus sa stali sviecou na oltári, ktorých poézia zapaluje pohasnuté sviečky ľudskosti. Sála z nich teplo plameňa, ktorý posväcuje život ľudí a môžu si pri nich ohriať skrehnuté ruky a srdcia všetci uzimení.

A čo my, dnes? Nie sme ďaleko od ducha tých, ktorí neváhali prinášať mnohé obete? Nie je opovážlivé a nenáležité, keď sa oháňame a odvolávame na mená tých, ktorých pamiatku si pripomíname? Je povrchné a mylné sa domnievať, že národ a život človeka sú dostatočne zabezpečené, keď je medzinárodne uznaný, keď je zabezpečený hospodársky, politický, sociálne, demokratický a kultúrne. V skutočnosti v prvom rade záleží na tom, čomu človek verí, čo vyznáva. V mene akej pravdy chce žiť a čím chce naplňovať svoj život. Národ musí byť duchovne a mravne silný, aby obstál.

Z Božej milosti sa tomuto národu a evanjelickej cirkvi dostalo v kritických chvíľach ľudí, ktorí vyvinuli dostatočnú odolnosť a vieru, aby odvrátili konečnú záhubu. Poslúchli hlas Pravdy, Ježiša Krista. V tom sú pre nás učiteľmi života. Lahké je spomínať a pripomínať. Ťažšie je nasledovať. Nestačí spomínať, treba nasledovať. Nielen zachovávať pamiatku, ale konať, k čomu nás vedie aj táto chvíľa. Je chvíľou nielen vhodnou na vďačné spomínanie, ale aj výzvou k pokornej a prisnej sebakritike. Mali sme vodcov, no nevychvalujeme sa nimi, lebo ak nemáme ich vieru a vernosť, nič nemáme. Máme Ježiša Krista, ale ak Kristus neprebýva vierou v našich srdciach, nič nemáme. Ježiš Kristus je drahým pokladom, lebo je základom spasenia, ale ak hľadáš spasenie mimo Neho, ten poklad je pre teba stratený a ty bez Neho strateným človekom. V tomto prípade tvoje spomienky by boli falošné a bez účinku. Amen

Mgr. Vladimír Pavlík,
farár v Závažnej Porube

Veľký piatok 2021, Ján 19, 25

Pašie, ktoré ste si čítali, alebo sa len chystáte čítať, nesú v sebe nádych smútku, utrpenia, zrady, no zároveň nám predstavujú aj pohľad nádeje. – Mohlo by sa zdať, že Pašie sú skutočne opisom konca: konca Ježišovho pôsobenia, Jeho zvesti, Jeho zázrakov, Božej moci... Hoci sa končia smrťou, predsa len smrť nie je posledným odkazom. Je to zvláštne, ale na Golgote zaznieva slovo radosti a ocenenia, keď rímsky stotník, ktorý je pohan, vyznáva vieru a v Ježišovi spoznáva očakávaného Mesiáša, keď vyzná: Naozaj, Syn Boží bol tento. Obetovaním svojho života Ježiš preukazuje ľudstvu neopakujúce sa gesto lásky. Pozýva každého človeka, ktorý sa ocitne na Golgote svojho života, aby nezabudol, že Boh je v tej chvíli s ním. Pašie nechcú zachytiť okamih beznádeje, ale naopak, chvíľu dôvery keď Pán Ježiš v slovách: Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil – verí, že Boh je s Ním. Vtedy, keď máme pocit, že Boh zabudol na naše trápenie, práve vtedy človek spoznáva, kto a kde je Boh. O tom nám chce svedčiť aj dnešná veľkopiatočná kázeň.

„Pri kríži Ježišovom stáli Jeho matka a sestra Jeho matky...“

Sú vety, v ktorých je niekoľkými slovami povedané nesmierne mnoho. Takou vetou je veta dnešného textu: Pri kríži Pánovom stála Jeho matka. – Matka pod krížom svojho vlastného Syna, ktorý za niekoľko chvíľ bude mŕtvy. V tých niekoľkých slovách je skryté také obrovské množstvo všetkých možných ľudských citov, že nie sme v stave to ani vyjadriť. Poznáme slová piesne č. 109, kde v 3. Verši spievame: Zalomila matka ruky, keď videla svojho Syna muky... Ale aj táto pieseň je len nedokonalým vyjadrením. – Pokúsme sa – samozrejme zo svojho pohľadu – vyjadriť nedokonalu pocity Ježišovej matky pod krížom svojho Syna. Evanjelista Ján bol pod krížom Kristovým a on sám nechal správu: bola tam aj Jeho matka. Áno, bola tam, a ako by aj nebola, ako by tam aj nestála. Veď kto iný by viac prežíval osudy svojho Syna, ako ona. Matka sa vie najviac zžiť do všetkého, čo cez jej Syna prechádza. Ona je jediná biblická osoba, ktorú možno spomínať pri adventných i pôstnych postavách. –Mária ako verná a zbožná izraelitka zvykla každý rok chodiť do Jeruzalema na veľkonočné sviatky. Tak išla aj na sviatky Paschy v roku Ježišovej smrti. Nevedela, aké smutné udalosti ju tam čakajú. Pre Máriu museli to byť uda-

losti o to smutnejšie, že po smrti manžela Jozefa, Pán Ježiš bol ako najstarší oporou celej domácnosti. A teraz táto opora sa stráca pred jej očami.

Tak je to aj s nami v našich životoch. Mnohokrát vidíme, že smrť nám odobrá jednu oporu za druhou. Ľudia, o ktorých sme sa vo svojom živote opierali, odchádzajú. Aká je to ťažkosť, to by vedel povedať len ten, kto to prežil. Pre Máriu je to tým ťažšie, že videla okolo seba dav ľudí, ktorí sa ľahostajne prizerali na toto nechutné divadlo. Kde boli tí, ktorým jej Syn v mnohých biedach pomohol? Ako mohli zabudnúť, čo všetko pre nich urobil? Nespravodlivo a s pomstou, volajú po krvi Spravodlivého. A matka musela stáť pod Jeho krížom a na všetko sa prizerať. „Matka Syna trpiaceho videla tam zakrvaveného, nemohla Mu byť uľaviť, ani Jeho svätú krv zastaviť“. /109, v.4/ Takto to bolo. Je však pravdou, že toto sa dalo očakávať. Veď prorok Izaiáš vo svojej 53. kap. predpovedá, že Mesiáš bude trpieť. Nakoniec, Kristus to sám predpovedal svojim učeníkom. Možno to povedal aj svojej matke. Mohla teda byť do istej miery aj pripravená. A predsa, nebolo to pre ňu ľahké, aj keby to bola očakávala. Každá Jeho rana bola aj jej ranou. Doslovné sa vyplnilo to, čo znamená jej meno Mária: horkosť. A naozaj horkosťou bol naplnený jej život. Horkosťou bolo najmä to, čo musela zažiť pod krížom. A predsa Mária vedela to všetko prekonať. Možno práve preto, lebo videla a počula, ako to Ježiš odovzdane do Božích rúk znáša. Počula Ho hovoriť: „Otče, do Tvojích rúk porúčam svojho ducha“. To je pre matku veľké posilnenie. Ale Mária to vedela prekonať hlavne preto, lebo ona sama sa opierala o tú neviditeľnú a predsa tak účinnú oporu človeka, ktorou je viera v Pána Boha. Verila v raj, o ktorom hovoril jej Syn kajúcemu lotroví visiacemu vedľa Neho. A keď človek v toto verí, vtedy vie smrť svojho najbližšieho ľahšie znášať. A to je to, čomu sa máme od nej učiť. Učme sa od nej vedieť stáť nad hrobmi svojich blízkych. Vedieť tam stáť síce so smútkom a bolesťou, ale predsa s nádejou. Koľko matiek muselo hľadiť na nemocou zranené telo syna či dcéry a nebolo v ich moci pomôcť. Koľko ľudí cez televíznu obrazovku vidíme už rok ležať v nemocniciach. Vidíme beznádej, bezmocnosť lekárov a sestričiek, vidíme prístroje, ktoré majú pomáhať a chytá sa nás panika. Ani veriaceho človeka Pán Boh od takýchto vecí nevyvíma. Možno ste v Evanj. posle zachytili správu o smrti našich kňazov, otca a syna Hvožďarovcov, ktorí zomreli na Covid behom jedného mesiaca. – Ale výsadou a záchranou veriaceho človeka nie je, že trpieť v živote nemusí, ale že má silu uprostred utrpenia. Tou našou silou je práve zomierajúci

Kristus na Golgote. On síce bol ukrižovaný, ale na tretí deň vstal z mŕtvych. A to je naša NÁDEJ. Je Veľký piatok, ale príde aj Veľkonočné ráno. Táto nádej nech nám pomáha znášať nielen utrpenie tela, ale hlavne nech nám pomáha prenášať utrpenie smrti. Amen

Mgr. Vladimír Pavlík,
farár v Závažnej Porube

Bratia, sestry v Kristu Pánu v Závažnej Porube,

je to pekná kázeň o smrti, o poslednej fáze života na tejto zemi, ale s príslubom, že smrť je nie koniec, ničota, prázdno, po ktorom už nenasleduje nič. Predstavuje nám smrť ako bránu do skutočného života, ktorý si my, obyčajní smrteľníci nevieme dobre predstaviť. A preto je veľmi dôležité uvažovať nad jej posolstvom, uvažovať nad utrpením a smrťou nášho Pána Ježiša Krista. Práve táto doba nám priblížila tieto otázky a poskytla nám živé príklady ako sa ľudia správajú a nemali by sa správať. Mali by sa viac zamýšľať, častejšie si otvárať Sväté písmo, lebo to je zdroj živej vody. Bez Písma sa naše myšlienky ľahko uberú nesprávnym smerom. O telo sa staráme niekedy až príliš úzkostlivo, lebo hlad a smäd cítime. Ale, že by sme mali aspoň raz denne, keď len na 5 minút napojiť i smädného nášho ducha, na to radi zabúdame.

Nech nám i tieto Veľkonočné sviatky pripomenú prečo sme na tejto zemi a kam povedie cesta každého z nás.

Srdečne vás pozdravujem

MUDr. Martin Jančuška, Viedeň

*Modli sa v bratskom spoločenstve,
modli sa doma i v chráme, svedčí
o úprimnom kresťanstve, keď Boha
svetu vyznáme; nábožnosť vrúcnejšia
býva, keď mnoho srdc v jedno splyva.
ES 308*

Modlitba cirkevného zboru za brata farára Vladimíra Pavlíka: Všemohúci, milosrdný Bože, ktorý v nás začínaš i dokonávaš všetko dobré, dakujeme Ti, že máme medzi sebou kňaza, Tvojho služobníka a správcu Božích tajomstiev. Prosíme Ťa, daj mu vernosť a vytrvalosť v tejto

svätej službe a nám živú vieru, aby sme v ňom videli Tvojho posla. Ustanovil si ho duchovným otcom, daj mu ducha múdrosti a úprimnosť otcovskej lásky a nám dar úcty a oddanosti, aby sme s vierou počúvali jeho kázne a s radosťou sa zhromažďovali okolo Tvojho oltára v našom chráme a prijímali Večeru Pánovu, požehnanie... Dopraj nám i jemu trpezlivosť a vzájomné porozumenie, aby sme svojim konaním nestažovali jeho prácu a zodpovednosť za naše duše, ale mu boli nápomocní. Dopraj mu zdravie tela i ducha, hojnosť Tvojej milosti, aby ona pretekala z jeho srdca do nás a my cítili, že on na Tvojom mieste stojí, a nám slovo spásy a zmierenia s Bohom zvestuje. Vypočuj nás, ó Ježiši Kriste, a vylej svojho požehnanie na nás všetkých. Amen. **Danka Kulhavá**

Príď, Duchu Svätý, naplň nás svojimi darmi

Vo sviatok zoslania Ducha Svätého sa aj v Cirkevnom zbore ECAV v Závažnej Porube konali slávnostné služby Božie. Chránové spoločenstvo sa Pánu Bohu nášmu v duchu a pravde pomodlilo s prosbou, aby Duch Svätý zostúpil a naplnil nás svojimi darmi. Kázňou na slová Jánovho evanjelia 14 kap. poslužil námestný farár Vladimír Pavlík. V tieto dni oslávil svoje 75. narodeniny. K vzácnemu životnému jubileu kňazovi blahoželali: domáci cirkevný zbor, spevokol Fidelitas a Obec Závažná Poruba.

Starosta Ing. Pavel Beško pozdravil oslávenca, poďakoval za prácu pre obec i cirkevný zbor a odovzdal Pamätnú plaketu za prínos v oblasti duchovnej, spoločenského i kultúrneho života. Uviedol: „Pán farár Pavlík dostal od Pána Boha vzácne dary: zrozumiteľne zvestovať Božie slovo, krásne spievať, hrať na organe a byť milým a láskavým k ľuďom.“ Je to druhý najdlhšie pôsobiaci kňaz ECAV na Slovensku. Päťdesiat tri rokov je nepretržite v službe svojho Pána a Jeho cirkvi. Mgr. Vladimír Pavlík bol po štúdiách na Evanjelickej bohosloveckej fakulte v Bratislave vysvätený za kňaza v roku 1968 v Hybiach. Ako kaplán pôsobil vo Svite, ako farár v Mostovej pri Galante, v Ratkovskom Bystrom, Hnúšti a od roku 1987 pôsobí v Závažnej Porube. Po službách Božích prítomní uznali, že rozdávať seba druhým dokáže len človek s veľkým srdcom a nezvyčajným darom lásky k Pánu Bohu. **Text i foto: Dušan Migala**

Závažná Poruba sa v Číne predstavila celému svetu Ponúkla umenie pre novú etapu života

Magdaléna Ilanovská

Dôchodkový vek má svoje výhody. Dôchodca si svoj čas môže zdeliť tak, aby sa venoval koníčkum, pozrel televíziu, či vychutnával kávičku s priateľmi. A keďže ma zaujímajú ženské témy, občas si pozriem aj Dámsky klub.

Dámsky klub ponúkol avízo

A práve tu je začiatok cesty k súťaži. V sledovanom Dámskom klube bola hosťom PaedDr. Janka CHLÁDECKÁ, PhD., MBA manažérka Univerzity tretieho veku a celoživotného vzdelávania. Zaujímavo rozprávala o aktivitách seniorov, aj o medzinárodnej súťaži seniorov v týchto oblastiach: poézia, kresba (malba), kreatívna tvorba, spev, fotografia, tanec, kostým/ móda a informačné technológie. Hneď mi skrsla myšlienka: „Ak je to pre celé Slovensko, tak aj my máme aktívnych seniorov a máme čo svetu ukázať.“ Napísala som email pani doktorke: „Závažná Poruba má záujem zapojiť sa do Medzinárodnej súťaže umenia pre univerzity tretieho veku, ktorá sa uskutoční v Číne.“ Kladná odpoveď prišla v krátkom čase. Budeme súťažiť pod hlavičkou Univerzity tretieho veku Ekonomickej univerzity v Bratislave.

Videozáznamy už odleteli do Číny

Nápad som predložila starostovi Ing. Pavlovi Beškovi. „Vytvoríme všetky podmienky k tomu, aby sa myšlienka stala skutočnosťou,“ reagoval. Následne som oslovila Ženskú spevácku skupinu, aj tanečnú skupinu Seniorku, či potvrdia svoj záujem o účasť v súťaži. A keďže odpoveď od všetkých bola kladná a radostná, začali sme s prípravou textov, výberom piesní, prekladom textov do angličtiny. Nakoniec nás digitálne zvečnil kameraman Jozef Fašánok a zhotovil videozáznamy, ktoré sme odoslali do Číny, kde zasadla Medzinárodná komisia a hodnotila výkony prihlásených skupín.

• Mgr. Simona Petričková

Spev je naše potešenie

Ženská spevácka skupina s hudobným sprievodom Mgr. Simony Petričkovej sa predstavila pod názvom Spev je naše potešenie s piesňami:

1. Kopanička
2. Dedinka ty moja rodná
3. Ty naše Slovensko
4. Naveky závažná

V podaní Ženskej speváckej skupiny zazneli štyri piesne. Báseň Naveky závažná predniesol Dušan Migala.

Každá pieseň vyjadrovala nielen náš vzťah k piesni samej, ale hlavne: stali sa symbolom krásy nášho Slovenska a sú súčasťou histórie, kultúry a národného bohatstva Slovenska.

• Seniorka

Život je hra

Seniorky si vybrali choreografiu Mgr.art. Eleny Chovanovej Život je hra. Varenie je súčasť dennej rutiny ženy. Táto nudná činnosť sa však môže stať zábavnou, ak zapojíme našu ženskú predstavivosť. Seniorky-tanečnice sa môžu stať čím chcú, napríklad aj mažoretkami... pretože: Život je hra. Veríme, že sme našim vystúpením oslovili porotu, potešili nielen seniorov v Číne, ale aj na celom svete. Teraz čakáme na výsledky hodnotenia.

Touto cestou vyjadrujeme vďaka PaedDr. Janke CHLÁDECKEJ, PhD. za usmerenia, pomoc, podporu a milý prístup počas našej prípravy do súťaže.

Klub dôchodcov Závažná Poruba,
Ilanovská Magdaléna
predsedníčka

Vaše vystúpenie ma oslovilo, preto píšem

Vo Viedni som klikol na link a potešil sa. Potešili ste ma a to veľmi. Dúfam, že i v Číne sa nájdu priaznivci poézie i hudby, ktorých Váš darček poteší. Veď to boli práve oni, ktorí napriek rečovej bariére objavili a ocenili hĺbku básnického slova Milana Rúfusa. Zároveň by som sa chcel obrátiť na Vás, mladí z naveky Závažnej. Vaše mamky a staré mamky nesedia pri počítači, či neotravujú mobil, alebo nesedia nečinne na zaslúženom odpočinku, ale aj týmto nápadom, touto ideou sa snažia posunúť kultúru nášho slova i melódie do krajiny, ktorá je vzdialená tisícky kilometrov. Čo Vy na to? Neprídete tiež na nápad ako obohatiť našou kultúrou aj okolité národy?

Srdečne si Vás všetkých pozdravujem a želám ešte hodne tvorivých síl.

Váš Martin Jančuška

• Kameraman Jozef Fašánok v akcii. Videozáznam bol odoslaný do Číny

Prezident T. G. Masaryk bol občianskym krstným otcom projektanta dvoch evanjelických kostolov

• Tomáš Miroslav Niňaj

Narodil sa v ten istý deň ako prvý československý prezident Tomáš Garrigue Masaryk. Osobne sa s ním stretol a prezident bol dokonca jeho občianskym krstným otcom. Celý život pracoval ako projektant, podľa jeho návrhov postavili evanjelické kostoly v Železníku a Richvalde. Pre evanjelickú cirkev urobil toho veľa, aj ako predseda Nadácie Jana Amosa Komenského. Viac sa o Tomášovi Miroslavovi Niňajovi dozvieme z nasledujúceho rozhovoru.

Bývate v Žiline, kde ste prežili väčšinu svojho života, ale pochádzate z Liptova. Kde ste sa narodili?

Som rodák zo Závažnej Poruby, kde bolo veľa murárov, ktorí chodili do sveta, hlavne do Budapešti a Viedne na sezónne murárske práce. Chodievali s nimi aj takzvané šichtovníci, ženy, ktoré im varili, nosili maltu a pomáhali. Aj môj otec bol pôvodne murár, vyučil sa v Pešti, zameriaval sa hlavne na kachliarske práce. Bolo nás viacero súrodencov, najstarší brat zomrel krátko po narodení a sestra ako 14-ročná. Staršia sestra Hanka bola donedávna zvonárkou v Závažnej Porube, ja som sa narodil ako štvrté dieťa v poradí. Závažná Poruba bola kedysi čisto evanjelická obec, žilo v nej asi 1200 - 1300 ľudí. Chodil som do evanjelickej školy, ktorá teraz nesie meno Milana Rúfusa.

Boli ste spolužiaci?

Navštevovali sme tú istú školu, ale on bol o dva roky starší ako ja. V Porube vtedy fungovali rôzne spoločenstvá a spolky, napríklad čitateľský spolok a veľmi aktívny bol dorast evanjelickej mládeže. Milan Rúfus bol jeho predsedom a keď odišiel na gymnázium do Liptovského Mikuláša, zvolili za predsedu mňa. Stretávali sme sa každý týždeň v kultúrnom dome a vydávali sme časopis Mladost. Písali sme ho u nás doma ručne – atramentom a vydávali v dvoch exemplároch. Členovia, ktorí do časopisu prispievali, boli povinní na stretnutiach svoje články a príspevky čítať a potom bola diskusia a kritika, či to bolo dobré. Takto sme sa vzdelávali a cvičili v písaní, poznávaní aj literatúre. Ja som celkom dobre kreslil, tak som časopis aj ilustroval. V hlavičke na titulnej strane som vymyslel Kriváň a akoby Jánošíka.

Keď ste sa narodili, v Závažnej Porube ešte nebol evanjelický kostol. Kam ste chodievali?

Závažná Poruba bola filiou Liptovského Jána, tam sme chodievali do kostola – pešo cez kopec – v zime, v lete, čase i nečase, dva kilometre tam a dva nazad. Bol tam pán farár Lukáč, ktorý ma aj konfirmoval. Keď potom v Porube kostol postavili, nemali sme vlastného farára a stále sme boli filiou. Porubský evanjelický cirkevný zbor sa osamostatnil až po 2. svetovej vojne a ako prvý farár k nám prišiel Ján Jágerský, rodák zo susednej obce Sokolče.

Stretli ste sa vraj osobne s prezidentom T. G. Masarykom. Ako k tomu došlo?

To je dlhá história. Otec bol ako vojak na ruskom fronte ranený do nohy. Do Poruby sa prišiel doliečiť a potom sa vrátil na front. Zaujímali ho a 5 rokov strávil v ruskom zajatí. Ako zajatec robil hospodára u jedného grófa na statku až na Sibíri. Ten gróf mal dcéru a chcel ju vydať za otca, ale otec už bol ženatý. Oženil sa asi pol roka predtým, ako išiel na vojnu, nemohol na to pristúpiť a chcel sa vrátiť domov. Naučil sa dobre čítať aj písať po rusky a keď sa v jedných ruských novinách dočítal, že vznikajú vojenské légie, prihlásil sa do nich. Dostal sa až do Vladivostoku, kde bol vtedy M. R. Štefánik, ktorý légie organizoval. S legionármi sa potom presunul cez Japonské more do Kanady, tam ich vyzbrojili a ošatili a odtiaľ sa československí legionári presúvali cez Atlantický oceán do Európy. Dostali sa do Hamburgu, odkiaľ cestovali vlakom na Slovensko. Domov prišiel otec asi v roku 1923 – 24. Do Okoličného sa dostal vlakom a odtiaľ išiel pešo, autobusy nechodili. Hoci nikdy nefajčil, mal so sebou škatulku cigár a sľúbil si, že koho prvého z Poruby stretne, tomu ju venuje. A predstavte si, koho stretol...

Žeby prezidenta Masaryka?

Nie, s tým sa stretol až neskôr. V Porube žila jediná cigánska rodina a otec prvého stretol jedného z tej rodiny – volal sa Ištván. Dal mu cigary a on mu pomohol odnieť domov kufor. Potom vzniklo medzi tou cigánskou rodinou a našou priateľstvo, každý sviatok chodili k nám vinšovať. Keď sa Ištvánovi narodilo dieťa, prišiel za otcom, či by mu nešiel za kmotra. A išiel. Dieťa pokrstili v kostole v Liptovskom Jáne.

A ako to bolo s Masarykom?

Prezident Masaryk chodieval do Tatier a do Bystričky pri Sučanoch, kde mal sídlo a keď prišiel na Slovensko, býval tam alebo v Topoľčiankach. Nevieam, ako sa otec dozvedel, že prezident je na Slovensku a bude prechádzať cez Okoličné. Obliekol si legionársku uniformu, zobral šablu aj čiapku, my ako školáci sme robili špalier – stáli sme vedľa cesty. Natrhali sme kvety, ja som ich prezidentovi Masarykovi potom podal. Mal som vtedy asi 6 - 7 rokov. Keď prezident prichádzal na otvorenom kabriolette a videl pri ceste deti a otca v legionárskej uniforme, nechal zastaviť, vystúpil z kabrioletu, pozdravil sa s otcom, zasalutovali, podali si ruky. Rozprávali sa o legionárstve, pýtal sa otca, ako sa má a čo robí. Ja som tomu veľmi nerozumel, lebo som bol malý, ale pamätám sa, že ma prezident

pohládil po hlave, keď mu otec povedal: Toto je ten Tomáš, Váš krstný syn.

Vy ste prezidentov krstný syn?

To bolo tak: Vyšiel taký prezidentský výnos, že niektorým deťom môže byť prezident Masaryk občianskym krstným otcom. Podmienkou bolo, aby sa narodili v ten istý deň ako on, čiže 7. marca, volali sa tak isto ako on – čiže Tomáš, a ich otec musel byť legionár. Otec o tom výnose nevedel, upozornil ho na to notár Pavela v Liptovskom Jáne, a preto mi do matriky okrem mena Miroslav dopísali aj meno Tomáš. Narodil som sa 7. marca ako prezident, môj otec bol legionár a mal som meno Tomáš – takže som spĺňal všetky podmienky a prezident Masaryk je mojim občianskym krstným otcom.

Dal vám aj nejaký darček?

Stretli ste sa ešte niekedy?

Dostal som vtedy od prezidentskej kancelárie na vkladnú knižku 50 korún, čo za prvej republiky nebolo málo, vtedy mala koruna veľkú hodnotu. Osobne som sa už s prezidentom Masarykom nestretol, ale otec chodieval každý rok na legionárske zlety do Prahy. O legionársku uniformu a šablu prišiel, keď nás oslobodila Červená armáda... Aj keď som sa s prezidentom Masarykom stretol iba raz, zaujímal som sa o jeho život a filozofiu, veľa som o ňom prečítal. Bola to mimoriadna osobnosť, statočný človek, uznávam ho dodnes.

Je na Slovensku viac detí, ktorých občianskym krstným otcom je T. G. Masaryk?

Myslím si, že na Slovensku som jediný, s ním takým som sa nestretol.

Po mešťanke ste išli študovať do Prešova. Ako si spomínate na študentské časy?

V Prešove som študoval na vyššej stavebnej škole, ktorá mala veľkú tradíciu. Študovalo sa tam stavebníctvo aj architektúra, štúdium bolo náročné. Na skúškach nás bolo asi 160, nastúpilo nás 36 a skončili sme sedemnásti. Vyučovalo sa celodenne asi do 18. hodiny, cez obed sme mali približne hodinovú prestávku. Učilo sa aj v sobotu, jediný voľný deň bola nedeľa.

V sobotu som pravidelne chodieval do cirkevného domu na SEM (Sdruženie ev. mládeže). Predsedom SEM bol Vilo Antony, potom zvolili mňa. Na SEM-e som sa zoznámil aj s mojou budúcou manželkou, ktorá študovala na učiteľskom ústave. Veľa času sme na seba nemali, ona bývala na internáte, ja na private, stretávali sme sa len v sobotu na SEM, v nedeľu v kostole a po kostole sme sa poprechádzali po korze. Prišla veľká láska a v roku 1951 bola svadba. Vtedy som už bol zamestnaný v Stavoprojekte v Žiline. To bol podnik, kde sa len projektovalo a kde som 56 rokov projektoval a venoval sa architektúre. Začal som tam pracovať hneď po škole, spočiatku som býval na slobodárni. Chodieval som do kostola na služby Božie, farárom tam bol vtedy Vladimír Marenčiak, predtým biskup Fedor Ruppeldt, ktorý bol pre svoju vieru a postoje prenasledovaný a väznený. Napokon mu odobrali štátny súhlas a v žilinskom kostole pôsobil ako organista.

Na povale žilinského kostola som ne- skôr našiel zaujímavé dokumenty. Týkali sa súťaže, ktorá bola vypísaná za 1. republiky na evanjelický kostol v Žiline. Boli tri návrhy. V zborovej sieni som z nich urobil výstavu, aby ľudia vedeli, ako to bolo. Presbyterstvo si vybralo návrh známeho architekta Harminca, ktorý mal na Slovensku asi 120 stavieb. Ale mal to vtedy ťažké, lebo náš bývalý biskup Ruppeldt mal brata stavebného inžiniera a ten mu do toho dosť hovoril. Biskup Ruppeldt veľa cestoval po zahraničí a mal tiež svoju predstavu o tom, ako by mal kostol v Žiline vyzerat a Harmincovi pomenil celú oltárnu časť. Píšťaly z organa dal napríklad do oltárnej časti, čo bolo ojedinelé a medzi píšťaly umiestnil vitráž asi 3 x 5 metrov znázorňujúcu Nanebovstúpenie Krista Pána.

Zastavme sa na chvíľu pri vašej svadbe. Aká bola?

Svadbu sme mali v Gíraltovciach, v kostole aj na úrade, lebo vtedy musel byť aj civilný sobáš. Manželka pochádza zo Železníka, to je asi 2 km od Gíraltoviec. Vtedy som už robil v Žiline v Stavoprojekte a išiel som sa domov do Poruby prezliecť do lepšieho. Cestou do Gíraltoviec som vo vlaku zistil, že som si zabudol občiansky preukaz. Čo teraz? Veď bez neho ma na úrade nezobášia, rozmýšľal som. Ale nebol čas sa vracat, tak som to riskol. Našťastie, svedkovia - manželkin brat a jeden profesor - sa za mňa zaručili, vysvetlili situáciu a zosobášili nás aj bez občianskeho preukazu. Sľúbil som, že hneď, keď prídem domov, im ho pošlem. Pamätám sa, že na úrade bola vtedy busta Zápotockého, ponad ňu sa potom štrngalo a občas sa z pohárikov trochu na ňu vylialo. Ako mu tak alkohol stekal cez oči, zo žartu som vtedy povedal svojej manželke: „Hanka, pozri sa na toho Zápotockého, ten už teraz plače nad naším manželstvom.“ Ale mali sme pekné manželstvo a vydržalo nám dodnes. Máme dvoch synov, šťastne ženatých, jeden vyštudoval orchestrálne dirigovanie a hudobnú skladbu, žije aj s rodinou v Bratislave. Starší býva v Žiline a zaoberá sa všetkými zdrojmi ústredného vykurovania objektov. Máme tri vnučky, jedného vnuka a jedného pravnuka, ktorý sa, mimochodom, tiež volá Tomáš.

Celý život ste pracovali ako projektant. Čo všetko ste naprojektovali?

Spočiatku sa v Stavoprojekte projektovali hlavne byty, bola to tzv. komplexná bytová výstavba, t. j. aj školy, obchody, služby a všetky inžinierske siete. Potom som asi 30 rokov spolupracoval s architektom Čapkom aj inými architektmi, niektoré veci som robil sám. S architektom Čapkom sme robili napríklad bulvár a Dom odborov v Žiline, hotel na Popradskom plese, tri roky sme sa trápili s rekonštrukciou Grand hotela v Starom Smokovci, čo bolo veľmi namáhavé, lebo bol postavený v roku 1912 a bolo tam veľa prehnitých a spráchnivených vecí. S architektom Tónom Chládeckým sme projektovali hotel Jánošík v Liptovskom Mikuláši, projektoval som Dom smútku v Závažnej Porube aj Novoti na Orave, robili sme Múzeum Martina Benku v Martine, Ľudovíta Fullu v Ružomberku, Márie Medveckej v Tvrdošíne..., bolo toho veľa.

V tomto tisícročí podľa vašich projektov postavili dva nové evanjelické kostoly - v Železníku a Richvalde, nový vzhlad stali aj interiérom kostolov v Pavlovciach a Hencovciach. Ako ste sa k tomu dostali?

Bol som asi 15 rokov presbyterom v žilinskom zbere aj členom seniorálneho presbyterstva Turčianskeho seniorátu. Mojou ambíciou bolo zasahovať aj do vecí investičného a projektového charakteru. Stal som sa členom pamiatkovo-stavebného výboru pri Biskupskom úrade Východného dištriktu, kde z každého seniorátu delegovali jedného člena a kde sa predkladali projekty na novostavby a rekonštrukcie. Schádzali sme sa v Prešove na biskupskom úrade, kde som stretol známych - napríklad Ondreja Mrliana z Hýb či Víla Antonyho z Bardejova. Práve on ma nahovoril na kostol v Železníku a prehovril ma, aby som urobil aj projekt kostola v Richvalde. Vyhovárал som sa, že je to ďaleko od Žiliny a nebudem tam môcť dochádzať a dozerat na realizáciu. Ale on sľúbil, že na to dozrie, tak som ten projekt urobil a veľmi dobre to dopadlo. Vznikol pekný areál, kde sú jednotlivé objekty navzájom poprepájané. Pôvodný kostol sa asanoval, zostala len veža, ktorá sa zrekonštruovala, a postavil sa nový kostol podľa môjho návrhu. Na 10. výročie posvätenia som síce pre mozgovú prírodu nemohol ísť, ale v čase realizácie som bol v telefonickom spojení so zborovým dozorcóm Milanom Adamuščinom, ktorý ma v Žiline viackrát navštívil. Nesmierne ma potešilo a povzbudilo, že sa stále nájdu takí evanjelici, ktorí sú ochotní tak veľmi sa angažovať a pracovať pre cirkev. V Železníku to boli napríklad dve rodiny - Homulkovci a Juriščinovci, doteraz sa o kostol vzorne starajú, upravujú aj jeho okolie. Stretol som tam úžasných evanjelikov, ktorí za každú cenu chceli mať kostol a urobili všetko preto, aby ho mali - pomáhali, ako sa dalo, aj finančne, aj prácou, veľa hodín odrobili zadarmo.

Stáli ste pri zrode Nadácie Jana Amosa Komenského, dlhé roky ste boli jej predsedom. Aké boli začiatky a čo všetko sa vám vďaka nadácii podarilo?

Po roku 1989 sa synoda v Bratislave uzniesla, že bude založená Nadácia J. A. Komenského so sídlom v Žiline. Iniciátorom myšlienky založenia nadácie bol docent Ivan Gantner, ktorého synoda v Bratislave poverila jej zorganizovaním a bol jej prvým správcóm. Poznali sme sa už predtým, oslovil ma, či by som nechcel pracovať v nadácii, tak som mu pomáhal. Keď ochorel a potom zomrel, zvolili za predsedu mňa, bol som ním asi 13 - 15 rokov.

Hlavným cieľom nadácie bolo spočiatku hlavne oživiť zdecimované evanjelické školstvo a ďalšími cieľmi bolo podporovať všetko evanjelické - prispievať na obnovu rôznych cirkevných pamiatok, budov, organov, artefaktov... Ťažšie sa to rozbiehalo, členovia správnej rady sa stretávali na fare alebo v kostole. S Ivanom sme vynaložili veľké úsilie, chodili sme na zasadnutia konventov - hlavne seniorálnych, ale aj na cirkevné dni a rôzne podujatia, na ktorých sme prezentovali Nadáciu J. A. Komenského. Postupne sa nám podarilo získať peniaze, ktoré posielali nadácii jednotliví cirkevníci, bohatšie cirkevné zbory aj niektoré podniky.

V Amerike bola rodina Perešényovcov, ktorá celý svoj majetok venovala Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku - hlavne so zameraním na bohosloveckú fakultu. Tento fond, bolo to vtedy asi 3 milióny dolárov, prevzala Nadácia J. A. Komenského do svojej správy a dodnes existuje. My sme vtedy urobili dohodu s biskupským úradom a bohosloveckou fakultou, lebo ony tie peniaze nemohli spravovať. Sú určené hlavne pre študentov, ktorí sa výborne učia a potrebujú podporu. Každoročne nadácia prideluje zhruba po tisíc eur niekoľkým študentom. Neskôr prišla aj možnosť darovať nadácii 2 % z daní. O tom, komu sa peniaze z nadácie pridelia, rozhoduje Správna rada Nadácie J. A. Komenského na základe žiadostí.

Kam napríklad smerovali?

Do tvoriacich sa evanjelických škôl v Košiciach, Bratislave, Tisovci, Prešove či Liptovskom Mikuláši, na pamätne tabule venované Žilinskej synode, biskupovi Ruppeldtovi, alebo napríklad Jánovi Agnetovi, vydávali sme rôzne knihy, zborníky, dejiny cirkevných zborov..., bolo toho veľmi veľa.

Pred rokmi ste prekonalí mozgovú prírodu, ktorá síce obmedzila vaše pohybové schopnosti, ale mozog vám, našťastie, stále dobre funguje. Kedy ste naposledy niečo projektovali a čím sa zaoberáte v súčasnosti?

Poslednú architektonickú štúdiu som robil pre cirkevnú materskú školu a dom dôchodcov v Žiline vedľa evanjelického kostola a prestavbu veľmi starej evanjelickej školy v Súlove na evanjelické centrum a múzeum. Ale tieto návrhy sa nerealizovali. Zaujímam sa o históriu, najmä svojej rodnej dediny - Závažnej Poruby. Pán farár Jágorský napísal na stroji asi 200-stranový kroniku cirkevných dejín Poruby aj Liptova, ktorú som celú preštudoval a našiel v nej veľa zaujímavých vecí. Pán farár napríklad opísal, ako za ním raz prišiel jeden ateista - komunista a požiadal ho o radu, čo robiť, keď sa jeho dcéra prespala. V tých časoch to bol v dedine veľký hriech a veľký prečin. Pán farár síce poradiť nevedel, ale navrhol mu, aby spolu poprosili Pána Boha, aby pomohol túto záležitosť vyriešiť. A tak vedľa seba pokľakli a spolu sa modlili.

Som lokálpatriot, zaujíma ma história Poruby, Liptova a celého Slovenska. Zvláštnym fenoménom Poruby bolo, že v nej bolo veľa murárov a učiteľov. A to boli majstri, svetaskúsení a osvietení ľudia, väčšinou evanjelici, ktorí čítali Bibliu, spievali, robili domáce pobožnosti a šírili vzdelenosť. V súčasnosti píšem o učiteľoch článok do Porubských novín. Zistil som, že zo Závažnej Poruby vyštudovalo učiteľstvo až 51 ľudí, niektorí prednášali aj na vysokých školách. Do nášho žilinského zborového časopisu pripravujem článok o T. G. Masarykovi, ktorý bol aj vyznávačom Jana Husa a Martina Luthera. Okrem iného povedal: „Nie Cezar, ale Ježiš! Dosiaľ Ježiša pokladám za najvyššieho učiteľa náboženstva. Od Ježiša sa naučíme láskou k Bohu sústreďovať na blížneho. Celý život Kristov je pravda. Svoje učenie a zákony podáva bez všetkého blúzenia, jasne, presne, autoritatívne.“

Beata Chrenková, EPST
archív Porubských novín, 87/2016

Rozvoj, všetci sa na ňom podieľame

Každý obyvateľ obce svojou troškou prispieva k tomu ako obec navonok vyzerá, akým spôsobom funguje a ako sú tvorené vzťahy medzi obyvateľmi. Obec – dedina je mechanizmus. Jej život plynie a nabera na obrátkach aj vďaka nám všetkým. Má svoje tradície, históriu, svoje vychodené cestičky, zabehnuté procesy a ľudí, ktorí to všetko tvoria.

„POKROK“ slovo, ktoré sa v Závažnej Porube skloňuje dlhodobo. Aj ono tu má svoje korene. Veď vďaka pokroku sme boli dlhodobo vnímaní ako jedna z najrozvíjajúcejších obcí, obec so športovým, kultúrnym zázemím, obec s čistými verejnými priestranstvami a obec plná ľudí, ktorí sa prichýňujú na jej rozvoji.

A našim práním je, aby to tak aj ostalo... Pokrok nezastavíš, no môžeš ho usmerniť a riadiť v mieste, kde pôsobíš.

Epicentrum Závažná Poruba je iniciatíva dvoch mladých žien, nás, Kataríny Poliakovovej a Petry Jurečkovej. Obe sme sa tu narodili a vyrastali. Obe z nás sme vďačné za všetko, čo sme tu zažili, koho sme stretli, kto naše dospievanie ovplyvnil. Opäť sme sa stretli „doma“ po rokoch a úplne spontánne zo stretnutia vyplynulo, že obe chceme vrátiť to, čo sme mali možnosť dostať my v detstve. Aj preto sme sa rozhodli založiť iniciatívu a aktívnym prístupom pomáhať obci sa rozvíjať.

+ + +

Epicentrum Závažná Poruba je dnes už vznikajúce občianske združenie. Samotný názov vychádza napr. z našej lokality, možností a spoločenského diania – sme v centre, medzi cestovným ruchom už poznačeným Liptovským Jánom a mestom Liptovský Mikuláš. Epicentrum je pomocnou rukou obce. Naším cieľom je spájať ľudí a pomáhať realizovať ich nápady, rozvíjať obec, aby sme sa v nej všetci cítili dobre, pomáhať rozvíjať udržateľný cestovný ruch a organizovať podujatia pre občanov a región Liptov.

Ako som spomenula vyššie – pokrok nezastavíš. Vlak je rozbehnutý, otázka len znie kedy naň nastúpime a ako dlho sa budeme v ňom viezť.

• Katarína Poliaková (vľavo) a Petra Jurečková

Klaster Liptov je organizácia cestovného ruchu, ktorej sme členom, a ktorá uchopila myšlienku rozvíjať domáci cestovný ruch.

Klaster Liptov ako organizácia má prostriedky na zaplavenie ľudí, reklamy, podcasty, videá, propagačné materiály... Klaster zastrešuje celý Liptov – ubytovacie kapacity, turistické atrakcie, obce a mestá. Rozbehnuté sú projekty cyklotrás a cyklo-prvkov (orientačné tabule, oddychové sedenia, nabíjačky na iBike-y), rozvoja udržateľného turizmu (prírodný turizmus) a mnoho ďalších. Môžeme byť toho súčasťou, máme čo ukázať.

+ + +

Rok 2020 sa niesol v duchu zmien v našich životoch. Spôsobil to covid, ktorý nás postavil do pozornosti a prinútil nás uvažovať nad zmenou. Zmenou vo všetkých smeroch. Zrazu nebolo jednoduché sa stretnúť osobne. Obyčajne zorganizovanie obeda s celou rodinou/pracovnej porady/brigády sa stalo bojovou úlohou s neustálymi sa meniacimi podmienkami. V pomerne krátkom čase sme začali žiť viac v online svete.

Informácia sa v dnešnej dobe šíri oveľa rýchlejšie internetom prostredníctvom sociálnych sietí ako klasickými tlačenými novinami či ústnym podaním. Keď chceme ostať „živí“, tak v online svete musíme pracovať a dávať o sebe vedieť.

Za posledný rok sme pracovali na tom, aby sme sa ako obec dostali do propagačných materiálov Klasteru Liptov – odprezentované sú v nich Náučná včelnica a Zvernica Brestová, vytvorili sme vlastný propagačný materiál (rozдали sme ho ubytovateľom a je k dispozícii aj na obecnom úrade a pošte), pracovali sme na webovej stránke www.zavazna.sk, na instagramovom a facebookovom účte. Vytvorili sme design manuál pre obec, vďaka ktorému sa bude jednoduchšie žiadať o granty a iné externé finančné prostriedky, bude sa jednoduchšie komunikovať s obchodnými partnermi, dá sa využiť pri projektoch cezhraničnej spolupráce, atď. Zúčastnili sme sa online kurzov a vzdelávaní, pripravili dva projekty na získanie finančnej dotácie na rekonštrukciu humna v záhrade Milana Rúfusa a mnoho ďalšieho.

Covid nás síce zastavil v organizovaní podujatí pre vás, občanov, ale na druhej strane vytvoril priestor, aby sme všetku túto drobnú, neviditeľnú ale náročnú prácu dokončili, zveladili.

Vďaka starším generáciám máme na čom stavať, vďaka nám ostatným to môžeme ďalej rozvíjať. Ak chceš byť nápomocný, máš nápad, alebo potrebuješ pomôcť, budeme radi, keď sa na nás obrátiš.

Katarína Poliaková a Petra Jurečková

Dobry deň, akože sa máte...

Rodná dedina. Každý z nás si ju nesie v sebe po celý život. Či v nej býva, alebo ho osud zavial niekam inam, putá zostávajú.

• Mgr. art. Elena Chovanová

Rada chodím do Poruby a rada zachovávam zvyky, ktoré tu vždy boli: pozdraviť sa, prihovoriť sa, zastaviť sa na dve-tri slová. Dobry deň a ako sa máte... nebolo len zdvorilou otázkou, ľudia sa o seba naozaj zaujímali. A tak-zachovávajú toto – sa vždy dozviem veľa noviniek už cestou z autobusu do nášho „domčeka“. Susedy na lavičke pridávajú ešte niečo ďalšie, a tak sú informácie skoro kompletne.

Vlastne by som mala napísať boli. Prišlo to, čo sme nikto nečakali: CORONA. Autobus skoro prázdny, na ulici nikto, všetci sa chránia, sú doma, kontakty obmedzujú. Poludnica, Seniorka, divadlo – nič nefunguje. Ako si zachovať kontakt, ako sa dozvedieť, čo sa deje?

Práve v tomto čase som ocenila silu Internetu a sociálnych médií. Keď mi volakedy povedali „Kto nie je na Facebooku, nežije“, tak som sa smiala. A naraz – sledujem priateľov, dozvedám sa o tom, čo sa udialo v ich rodine i v okolí, nakupujem na Internete, sledujem rady záhradkárov a dokonca aj recepty si tam vyberám.

Avšak najlepším informátorom o dianí v mojej rodnej obci je web. stránka obce Závažná Poruba. Veľmi rýchlo a zodpovedne informuje o všetkom, čo sa v obci deje. Od informácií o všetkých protiepidemiologických opatreniach, o očkovaní, cez informácie o zasadnutiach obecného zastupiteľstva, nedelne kázne p. farára Pavlíka, okienka z MŠ a ZŠ, až po vianočné koledy, či prilet bocianov. Nedá sa to všetko vypočítať, ale podstatným zostáva, že táto stránka je skutočne obrazom života v Závažnej Porube.

Ďakujem za ňu a keďže som sa dočítala, že mala 10. výročie sprístupnenia, chcem pográtulovať všetkým, ktorí sa na jej spracovaní podieľajú. Od prispievateľov, kde určite prvé miesto patrí Dušanovi Migalovi, až po webmajstra Milana Majerku.

Nech vám zdravie slúži, nech máte čoraz viac prispievateľov, aby váš informačný tok nikdy nevyschol.

Vaša stála followerka
Elena Chovanová

Základná organizácia Jednoty dôchodcov a Klubu dôchodcov Závažnej Poruby Informácia o činnosti za rok 2020

• Magdaléna
Iľanovská

Je to rok, čo som od Vás dostala dôveru, mandát na vedenie Klubu dôchodcov. Ak sa dobre pamätám, tak som povedala, že sa pokúsím vás nesklamať. Ako sa mi to podarilo, nechám na posúdenie vás všetkých.

Po zorientovaní sa v legislatíve a predchádzajúcej činnosti klubu, začala som uvažovať v čom ešte rozvíjať dobre fungujúcu organizáciu. Veľkú pomoc a dôveru som našla v novozvolenom výbore, ktorého členovia mi boli vždy nápomocní. Týmto sa im chcem poďakovať za výbornú spoluprácu a spolupatričnosť. Zároveň by som vám predstavila celý výbor, nakoľko mnohí z vás nepočuli akú oblasť majú jednotliví členovia na starosti.

Magdaléna Iľanovská - predseda
Želmíra Staroňová - tajomník, kronikár
Mária Šúleková - pokladník
Anna Cútová - referent pre kultúru
Eva Mikulášová, Elena Piatková - referent pre šport
Zdena Mikulášová, Anna Niňajová st. - referent pre oblasť soc. a zdravotnú
Emília Majdíková, Eva Niňajová - zapisovateľ, dodávateľ materiálov na zápis do kroniky

Revízná komisia

Irena Kubovčíková - predseda
Jela Plchová - člen
Monika Beťková - člen

Výbor základnej organizácie, klubu dôchodcov sa na svojom rokovaní zišiel dvanásťkrát, program rokovania bol zameraný na informácie z Okresnej rady predsedov v LM, tiež o ponúkanej kúpeľnej liečbe, pripravovaných akciách, ako aj rekapitulácia uskutočnených akcií.

Hodnotený rok bol netypický, náročný, nakoľko nám celospoločenská pandemická situácia nedovoľovala stretávať sa, a preto sme museli činnosť klubu prispôbovať daným okolnostiam.

Činnosť organizácie, klubu dôchodcov hodnotím podľa schváleného plánu práce na rok 2020, podľa jednotlivých oblastí, a to: - oblasť organizačná, sociálno zdravotná, kultúrno – spoločenská a záujmová, brigádnická, mediálna.

Oblasť organizačná

V spolupráci s Obecným úradom v Závažnej Porube bol vypracovaný Štatút klubu dôchodcov. Každý môže doň na-

zrieť v klube. Keďže v klube dôchodcov vybavenie miestnosti nevyhovovalo zdravotným podmienkam pri sedení v starých školských laviciach, požiadali sme pána starostu, aby uvoľnil finančné prostriedky na obnovu majetku obce v prospech seniorov. Bolo nám vyhovené, objednali sme nové stoly v hodnote 492.60 eur. Zakúpená bola vývesná tabuľa, aby sme mohli taktodovzdávať odkazy počas pandémie, tiež nám bola zakúpená tlačiareň a bol do klubu zavedený internet. Obecný úrad nám predplatil časopis Slovenka. Keďže sa naša organizácia rozšírila o ďalších členov (7 nových členov), oslovili sme obecné zastupiteľstvo o navýšenie rozpočtu pre klub dôchodcov, aby sme mali dostatok finančných prostriedkov na budúcu činnosť. V priebehu mesiaca január – február vybrali sme členské príspevky v sume 3 eurá (1 euro na člena sa odvádza Jednote dôchodcov, 2 eura ostávajú na činnosť našej organizácie). Zrušili sme vkladnú knižku, ktorá bola na meno bývalej predsedníčky a hospodárky. Prepis na nové vedenie klubu v Poštovej banke nebol možný, preto finančné prostriedky boli vložené na účet v Unicredit banke. Za našu organizáciu bol delegovaný Dr. Milan Beňo na Okresný súd v Liptovskom Mikuláši ako prísediaci na pojednávaníach.

Získali sme aj niekoľko sponzorov, jeden nechce byť menovaný (zakúpil policu do skladu, videorekordér, zosilňovač, ktorý sme využili na ozvučenie areálu už aj na guláši, rezačku, novú tabuľu), pomohol nám aj Ivko Bukas materiálnym spôsobom, tým, že nám dorobil policu v sklade pod schodami v kultúrnom dome a policu pod drez v kuchynke klubu. Finančne nás podporila aj COOP Jednota v Závažnej Porube. Sponzorsky sme nadobudli tri notebooky, ktoré budú nápomocné pri rozvíjaní počítačovej gramotnosti našich členov, Ing. Peter Iľanovský nám daroval žalúzie na jedno okno.

Všetci, ktorí prispeli, či už materiálno alebo finančnou pomocou, si zaslúžia, aby sme im povedali veľké ďakujem.

Oblasť sociálno zdravotná

V mesiaci február sme mali zdravotnú prednášku na tému Cholesterol, ktorú nám podala Dr. Štěpánková z Regionálneho úradu zdravia v Liptovskom Mikuláši. Zúčastnilo sa jej 28 členov. V tom istom mesiaci sme mali aj meranie cholesterolu s vyplnením dotazníkov, túto ponuku využilo 16 členov. Za dobre vydatenú mô-

žem považovať aj zdravotno – turistickú vychádzku do Liptovského Jána, zúčastnilo sa jej 17 členov. Niekoľko členiek sa zapojilo do cvičenia Funkčnej jogy, ktorá bola prispôbená seniorom tak, aby si udržiavali svalstvo v dobrej kondícii a viedla ju Mgr. Ivanka Mihaldová. Mali sme veľa ponúk na rekondičný pobyt v kúpeľoch, ale pre obavy z nákazy korony sa nik neprihlásil. 10 členov absolvovalo kurz „rýchla chôdza“ s paličkami, ktorú aj naďalej niektorí využívajú pri denných prechádzkach v prírode.

V oblasti „socializácie“, ktorá mala byť hlavne pri spoločných stretnutiach v klube, musím konštatovať, že pre korona vírus bola od 9.3.2020 pozastavená. Zišli sme sa iba v mesiaci január a február.

Oblasť kultúrno-spoločenská a záujmová

Kultúrno – spoločenský život je nám veľmi blízky a na každé podujatie sa seniorska verejnosť veľmi teší, ale aj tých bolo v minulom roku málo. Stihli sme ešte pripraviť výlet vlakom na Hrebienok, počet účastníkov 14, bol to príjemne strávený deň, s krásnym pohľadom na majstrovské diela vyrobené z ľadu. Mali sme posedenie pri príležitosti MDŽ v Kultúrnom dome, svojim milým programom nás potešili deti Materskej školy, čím spestrili naše posedenie. Pozdraviť nás prišiel aj starosta obce Pavel Beťko a ženám odovzdal symbolickú kytičku. V marci sa tri členky zúčastnili na okresných oslavách MDŽ v Liptovskom Mikuláši. 25.6. nám areál Mateja Staroňa poskytol priestor v prírode, kde sme si po dlhšom čase vychutnali stretnutie vo väčšej skupine, spoločné opekanie a zabavenie. V kultúrnom programe sme sa vrátili do našich detských liet, obliekli pionierske rovnosťaty, (kto našiel), uviazali pionierske šatky (skoro všetci) a zaspievali si pionierske piesne. Aj takouto zábavnou formou sme si odbúravalí stres a posúvali sa k zdravému mysleniu. Prítomných bolo 65 členov, o ohník pri opekaní sa postarali Palko a Jožko Mikuláš, hlavný „kotelník“ Janko Polóni. Na akciu sponzorsky prispela COOP Jednota sumou 30 eur. 26.6. bolo otvorenie Včelnice, ktorá sa nachádza za našim klubom. Zúčastnili sme sa na jej otvorení, a keďže v ten istý deň v našej obci TV JOJ natáčala reláciu Na chalupe, za dôchodcov Želka Staroňová st. A Magduška Hladká im navarili „kuľasu“, jedlo starých materí. Koniec augusta nám opäť

priniesol radosť zo stretnutia v prírode, tentoraz pri guláši. Hlavný kuchár Jan-ko Polóni so svojimi pomocníkmi. Počas čakania sme sa zahrali hudobno-pohybové hry, na ihrisku súťaživé a športové hry na rozvíjanie odhadu a koordinácie, pripravila Zdenka Mikulášová a Elenka Piatková. Zišlo sa nás 69 členov. Všetky uvedené aktivity sme organizovali s dodržaním prísnych hygienických podmienok. Mali sme naplánované aj iné aktivity, ako Mesiac úcty k starším, Výlet do Starej Lubovne, kapustnicu, ale tie snáď uskutočníme až v roku 2021. Spevácka skupina Poludnica sa mala zúčastniť so svojim programom Okresného aktívu Jednoty dôchodcov v Liptovskom Mikuláši, taktiež sme mali záujem aj tanečnou skupinou Seniorka o súťažnú prehliadku Ružomerská lýra, ale menované akcie boli pre pandémiu zrušené. O kroniku Klubu dôchodcov sa vzorne starala Mgr. Želka Staroňová, ktorá zaznamenávala všetky udalosti v klube v roku 2020.

Oblasť brigádnická

Aj keď nám koronavírus narušil bežný život a obmedzil spoločné aktivity v Klube dôchodcov, sľub, že sa postaráme o okolie Pamätníka padlých v našej obci sme splnili. Dňa 20.4.2020 sme zorganizovali brigádu, kde sa aktívne zapojilo päť členov. Počas celého roka sme sa starali aj o kvetinové záhony a výzdobu pri pomníku padlých. Každoročne v jarnom období sa naša organizácia venuje aj čisteniu miestneho cintorína a Areálu Mateja Staroňa. V tomto roku nás koronavírus obmedzil, ale počasie prišlo, tak sme dňa 22.4.2020 za dodržania prísnych hygienických podmienok zorganizovali brigádu s počtom 22 členov. Z masmédií sme počúvali usmerenia, ako sa správať v novej pandemickej situácii a byť zodpovední. Najpriateľnejšie a najdostupnejšie bolo propagované nosiť rúško. No nie každý si ho tak narychlo vedel zabezpečiť, preto sa členovia Klubu dôchodcov obce Závažná Poruba rozhodli, že rúška ušijú vo vlastnej réžii, vo svojom voľnom čase a to pre všetkých členov. Touto cestou sa chcem poďakovať Milotke Hladkej, Vierke Hladkej, Vierke Bardyovej, Jelke Plchovej, Lubke Rigovej, Magdaléne Iľanovskej za ochotu rúška šiť a darovať. Ďakujem aj ostatným členkám, ktoré darovali textil a gumičky na ich výrobu. Brigádnicky a z vlastnej vôle Jelka Plchová a Lubka Rigová sa ponúkli, že ušijú rúška aj v septembri, tie potom boli odovzdané všetkým dôchodcom v balíčku, ktorý pripravil obecný úrad v rámci mesiaca Úcty k starším.

Brigádovali sme aj v sklade pod schodami v kultúrnom dome, kde máme uložený kuchynský materiál, ten bol vymalovaný, do upratovania sa zapojili dve

členky. Brigádnické hodiny sme odpracovali pri upratovaní nášho klubu vo všetkých miestnostiach, a tak sme si ho skrášlili a zútulnili. Jesenného upratovania v dome Milana Rúfusa sa zúčastnilo 7 členiek, pomohli nielen s hygienickou úpravou prostredia, ale aj s praním kobercov. Do okien na zimu sme ušili valce (tak ako sa to robilo kedysi), aby v izbách počas chladných dní bolo príjemnejšie. Poďakovanie patrí aj Evke Mikulásovej, ktorá vo svojom voľne vyrobila darčeky pre každého člena, ktorý mal byť odovzdaný na kapustnici, ako vianočné potešenie.

Oblasť mediálna

V prvom rade bola prepracovaná webová stránka Klubu dôchodcov. Momentálne je doplnená aj o nové logo, prvotný návrh podala Mgr. Želka Staroňová ml. a finálnu podobu urobil Ing.arch Peter Iľanovský. V spolupráci s webmajstrom obce pánom Majerkom boli zverejnené fotografie z jednotlivých akcií, v určenom počte. Predsedníčka prispievala na webovú stránku obce, ale aj do Porubských novín. Napísali sme poďakovanie Darinke Majerikovej do časopisu Tretí vek pri príležitosti ukončenia funkcie v JDS a pri príležitosti jej 85. výročia narodenín.

Mali sme osemnásť jubilantov, každý bol obdarovaný písomným pozdravom v deň jeho narodenín. Túto činnosť mala na starosti Mgr. Želka Staroňová. Vianočné stretnutie sme mali iba mediálne. Magdaléna Iľanovská a Dr. Dušan Migaľa prispeli do Vianočného pozdravu v réžii Obecného úradu pre občanov cez internetovú stránku obce a cez facebook. Členky výboru rozniesli všetkým seniorom Klubu dôchodcov v našej obci vianočné prania, ktoré pripravila predsedníčka Iľanovská M.

Rozlúčili sme sa s rokom 2020, od ktorého sme očakávali veľa a napokon bol pre mnohých z nás sklamaním. No naučil nás nič neočakávať a vyhnúť sa tak nepríjemným pocitom z toho, že niečo nevyšlo podľa našich predstáv. Možno nás naučil väčšej pokore a vnímaniu ľudskej spolupatričnosti, možno ...

Rekapitulácia členstva JDS KD k 31. 12. 2020

Počet všetkých členov: 126 členov

Žien: 93

Mužov: 33

Irenka Bartálová nás v decembri navždy opustila. Česť jej pamiatke!

Spracovala Iľanovská Magdaléna
z podkladov výboru
Klubu dôchodcov
obce Závažná Poruba

OKIENKO MŠ

Jar prišla aj do materskej školy

Hoci veľmi pomaličky ale predsa rozkvitli v materskej škole stromy. Deti sa ako včielky vyrojili do záhrady. Neodradilo ich ani sychravé počasie. Lopatky, piesok a už sa budovalo. Ale nezaháľali ani p. učiteľky. Skontrolovali prezimované stromčeky a tam kde neprežili, jednoducho dosadili. Veď potešia zase na budúcu jar.

Ďakujeme za pomoc

Materská škola využíva v rámci skvalitnenia edukačného procesu aj audio vizuálne pomôcky ako DVD, CD, video kazety, gramofónové nahrávky. Orientovať sa v množstve tohto hodnotného ale niekedy aj poškodeného materiálu bolo veľmi náročné. Pomoc prišla zo strany pána Jožka Fašánoka. Po prehodnotení materiálu vytvoril jednoduchý systém uložený na USB. Od teraz si každá učiteľka vyberie učebný materiál kedykoľvek potrebuje. Ďakujeme

Interiér materskej školy v novom šate

Pred nedávnom sa budova materskej školy odela do nového šatu v podobe zateplených stien s novou omietkou. V tomto roku sa pani učiteľky zamysleli nad tým, ako deťom dopriať trochu zmeny a vyvinúť aj interiér. S návrhom prišla pani učiteľka Simonka. Našla na internete veselé motívy, ktoré nám Lukáško Hladký prekreslil na dvere miestností. Spoločnými silami ich pani učiteľky vymaľovali no a výsledok posúďte sami.

Už sú predškolači

Každé z detí prešlo v materskej škole zložitým procesom adaptácie a zmien. Prvé obdobia boli náročné. Odtrhnúť sa z bezpečia domova, tráviť čas bez rodičov v dovtedy nepoznanom prostredí. Neraz líčka pokropené slzami. A hľa. Prešlo niekoľko rokov a sú z nich predškolači. Vyrovnaní, usmiaty, ale hlavne šikovní a zruční. Pripravení urobiť ďalší významný krok v živote.

Alena Guráňová

Deň včiel

Svetový deň včiel bol vyhlásený Valným zhromaždením Organizácie spojených národov. My sme si tento deň pripomenuli v materskej škole 20. mája 2021 vo Včelniči a obrázkami včiel.

Simona Ľapajáková

Majú naše deti vedomosti?

Overovanie vedomostí formou diagnostiky robíme aj v spolupráci so zamestnancami CPPPaP so sídlom v Okoličnom. „Teta Lenka a ujo Rasto, sú u nás už ako doma. Deti ich poznajú, spolupracujú jednotlivo aj po skupinkách. Výsledok nás vždy poteší, lebo svoju prácu robíme zodpovedne, dôsledne a profesionálne, deti sú na prechod z triedy do triedy a z triedy MŠ do ZŠ pripravené veľmi dobre. Dokazujú to nielen výsledky testov, ale aj konzultácie s našimi odborníkmi.

Mama - to je láska sama

Byť mamou je najkrajšie povolanie v živote každej ženy. Mama, je slovo síce krátke, ale milé a láskavé. Každé batola sa toto slovo naučí vysloviť ako prvé. Je ospievané v poézii, zhmotnené v umení a navždy zachované v každom srdci. Mama – to je láska sama, prevtelená do ženy, je to láska, ktorá nás sprevádza celým životom. Deň matiek je príležitosťou poďakovať za všetku tú vrelú lásku, za nehu a starostlivosť, ktorou každá matka zahrňuje svoje deti, za opateru a nekonečnú trpezlivosť a obetavosť. V mene Vašich detí z Materskej školy v Závažnej Porube Vám chceme za všetko poďakovať programom, ktorý deti nacvičili len pre Vás.

Katarína Jambričov, riaditeľka MŠ

Svetový deň hier

Výchovný význam hry spočíva v tom, že poskytuje dieťaťu široký priestor, v ktorom sa môže slobodne pohybovať, spoznávať reálny svet, overovať a rozvíjať vlastné možnosti v zdolávaní reálnych prekážok. Dôležitým faktorom v hravej činnosti dieťaťa je, aby dieťa nadobúdalo pozitívne podnety a tak si vytváralo adekvátne vzťahy nielen k sebe samému, ale aj k rovesníkom a dospelým.

Hra navodzuje širokú škálu príležitostí, situácií pre osobnostný rozvoj dieťaťa, ponúka priestor pre rozvoj kognitívnych zručností, sociálnych a osobnostných kompetencií dieťaťa. HRA JE V ŽIVOTE DIEŤAŤA VEĽMI DÔLEŽITÁ.

Slovenský výbor svetovej organizácie pre predškolskú výchovu (OMEP) vyhlásil deň 28.5.2021 za Svetový deň hier.

Tento deň bol pre nás všetkých výnimočný. Deti tvorili zo stavebníc, hrali divadielko, maľovali, prežili deň so Šípkovou Ruženkou. Fotky určite napovedia viac.

text a foto KJ

ŠKOLSKÉ ZRKADIELKO

Keď dobrá myšlienka osloví ľudí s veľkým srdcom

Starostlivosť o zdravie človeka a bezpečnosť v týchto časoch je témou pre každého z nás. Práve táto myšlienka nás motivovala od začiatku. Rozmýšľali sme ako urobiť zo Základnej školy Milana Rúfusa v Závažnej Porube školu ešte bezpečnejšiu. Zároveň ponechať našim deťom možnosť pohybovať sa v priestoroch školy tak, aby sa cítili bezstarostne. Veď predsa tu trávia veľa zo svojho času. Aktuálna situácia nás vyzvala dbať o zdravie na intenzívnejšej úrovni, ako to bolo potrebné doteraz. Preto sme hľadali riešenia, ktoré budú osožné nielen v čase pandémie, ale aj v budúcnosti. Začali sme hľadať najkvalitnejšie a najefektívnejšie riešenie pre naše požiadavky. Oslovila nás možnosť nainštalovať do tried a na chodby vhodnú technológiu, ktorá dezinfikuje a čistí priestory a je maximálne bezpečná pre ľudí, ktorí sa nachádzajú v jej blízkosti.

Pre lepšiu predstavu tieto zariadenia patria medzi najmodernejšie dezinfekčné zariadenia vzduchu. O to viac nás teší fakt, že boli navrhnuté, vyrobené a certifikované na Slovensku. Po odprezentovaní našej predstavy sme našli veľmi pozitívny ohlas práve v blízkom okolí. Túto myšlienku nám pomohla zrealizovať Komunitná nadácia Liptov v zastúpení Janky Mrlianovej. Oslovili partnerský Rotary club, v ktorom sme našli ďalšieho výnimočne ochotného partnera. Poskytli odbornú radu a prisľúbili aj nemalú finančnú pomoc. Postupne sa pridávali aj ďalší a tak sa naša myšlienka mohla pomaly uskutočniť. Finančne a organizačne prispeli nielen spomínané organizácie, ale aj rodičia žiakov, priatelia školy a výrazne aj Obec Závažná Poruba, ktorá je zriaďovateľom školy.

• Antimikrobiálna fólia chráni každú školskú lavicu

Predseda Rotary Clubu Jaroslav Grygar prišiel s ďalšou myšlienkou ako vybaviť triedy ešte modernejšie. Oslovil spoločnosť Gergonne Slovensko, ktorá sídli v priemyselnej zóne v Okoličnom. S touto firmou dohodol spoluprácu a podporu pri aplikácii špeciálnej antimikrobiálnej fólie, ktorú nám táto spoločnosť poskytla ako sponzorský dar. Táto fólia chráni odteraz každú školskú lavicu v našej škole a každú učiteľskú katedru. Ničí baktérie a vírusy (vrátane koronavírusu). Antimikrobiálna fólia je bezpečná pre ľudí a životné prostredie.

• Fóliu nalepila spoločnosť Gergonne Slovensko

Všetci vieme, že dobrú školu tvoria hlavne ľudia, učitelia, žiaci, rodičia a komunita do ktorej škola patrí. Avšak sme radi, že sme kvalitu školy mohli spoločne posunúť znovu o úroveň vyššie. Všetkým zainteresovaným patrí veľké ďakujem hlavne od detí a učiteľského zboru.

Mgr. Katarína Migaľová, predsedníčka ZRPŠ pri ZŠ MR v Závažnej Porube

Slová vďaky, slová lásky, povedať vám chceme, že nikdy na vás nezabudneme

• Samko Cholvádt, 4. roč.

Štyri roky zbehli ako voda, ani sme sa nenazdali a z nášho Samka je už štvrták. A tak je tu čas rozlúčiť sa... V roku 2017 Samko, aj napriek svojmu zdravotnému znevýhodneniu, dostal možnosť nastúpiť

ako prváčik do Základnej školy M. Rúfusa, a vzdelávať sa tak v kolektíve svojich rovesníkov a kamarátov. Samko bol začlenený do bežnej triedy a vzdelávaný podľa individuálneho vzdelávacieho plánu. Žiaľ, Covid nám ukrojil značnú časť času stráveného za školskými lavicami. Ale prispôbili sme sa a Samko mal tak zas možnosť naučiť sa iné, nové veci. Vyskúšal si on line vyučovanie, zlepšil svoje technické zručnosti s PC,... Celkovo však celú integráciu hodnotíme pozitívne. Dnes vieme, že nechať Samka vzdelávať sa na bežnej ZŠ, bolo pre nás, aj napriek všetkým komplikáciám a ťažkostiam, to najlepšie rozhodnutie, ktoré nebudeme nikdy ľutovať. Samkove dosiahnuté výsledky prekonali naše očakávania.

Aby však celá integrácia bola úspešná (ako v našom prípade), vyžaduje si to spoluprácu viacerých ľudí. Preto by sme aj touto cestou chceli vysloviť poďakovanie všetkým, ktorí sa na nej podieľali. Ďakujeme pánovi starostovi Pavlovi Beťkovi a bývalej pani riaditeľke Márii Boltižiarovej, že umožnili Samkovi navštevovať školu v našej obci a snažili sa vytvoriť čo najlepšie podmienky na jeho vzdelávanie.

• Zľava pani učiteľka K. Jelínková, Samko Cholvádt a asistentka Simona Marcinčinová

• Ďakujeme

Ďakujeme triednej pani učiteľke Kataríne Jelínkovej, za jej úžasný pozitívny prístup k práci pedagóga, za jej odhodlanie, ochotu, trpezlivosť, za jej pochopenie a povzbudivé slová.

Zo srdca ďakujeme našej pani asistentke Simonke Marcinčinovej, lebo vďaka jej pomoci sme to všetko zvládli ľahšie. Za jej obetavú prácu, obrovskú dávku trpezlivosti, za jej lásku, pomoc a podporu. Za to, že bola nie len Samkovou asistentkou, ale jeho dobrou kamarátkou, na ktorú sme sa mohli aj my, rodičia, keďkoľvek obrátiť.

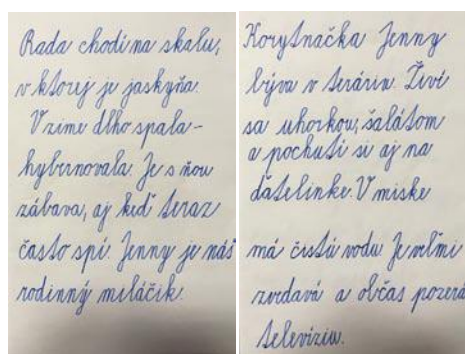
Chceli by sme sa poďakovať aj všetkým deťom, Samkovým spolužiakom, za ich empatiu, pomoc a podporu. Ďakujeme za vaše úprimné priateľstvá. Ďakujeme tiež všetkým rodičom Samkových spolužiakov, ostatným pedagogickým pracovníkom a zamestnancom školy, ktorí prispeli k tomu, aby sa Samko v škole cítil dobre. **ĎAKUJEME!**

Rodina Cholvadtová

Ninka Šlauková, 1. ročník

Teo Medľa, 1. ročník

Teo Medľa, 1. ročník (1. časť)

Teo Medľa, 1. ročník (2. časť)

Báseň pre mamičku

*Moja mamka má rada prácu,
vždy dostáva veľkú plácu.*

*A ja som jej dvojička,
bledý, ako jej tvárička.*

Adam Pavel Kováč

*Jedna bodka, dve bodky,
zobia naše nošteký.*

*Do školy ma pripraví
a odchádzam veselý.*

Juraj Klocok

*Ja som milá Simonka
ako moja maminka.*

*Hnedé očka obe máme,
pehy kade tade, všade.*

Simonka Dudová

*Moja milá mamička,
si usilovná, ako včelička.*

*Od rána do večera,
je to veru silná žena.*

Tomáško Kováč

*Moja mamka Zuzička,
šikovná je kozmetička.*

*Blondavý som, ako ona,
hry sa hráme spolu doma.*

Mamičke k sviatku

Keďže dnešná nedeľa je Dňom matiek, prajeme všetkým mamičkám, starým mamičkam a babkám veľa lásky a ako prekvapenie posielame pozdrav od našich žiakov.

Vaneška Pratková, 1. ročník

Oslava písmeňiek

Svoj veľký deň – Oslavu písmeňiek mali prváci dňa 21. 5. 2021. Ich úlohou bolo ukázať svoje zručnosti, ktoré nadobudli počas celého školského roka, a tým vyslobodiť princeznú Xéniu z rúk zlého draka. Deti usilovne čítali, riešili rôzne úlohy a vyrábali malované písmeňká abecedy. Nakoniec sa im podarilo vyslobodiť princeznú a za odmenu im kráľ priniesol obrovskú tortu, ktorej sa veľmi tešili.

Bol to krásny deň a deti si ho poriadne užili. Ako darček za ich celoročnú usilovnosť a snaživosť dostali od pani učiteľky na pamiatku krásnu knižku s venovaním.

Simona Marcinčinová

Ako sme varili lečo na školskom dvore

Išli sme kúpiť: cibuľu, zelenú papriku, rajčiny, vajčička a klobásu. Do hrnca sme najprv dali olej, potom cibuľu, papriku, o chvíľu sme pridali klobásu a nakoniec vajčičko.

Chvíľku sme to miešali a odstavili. Lečo sme naložili na tanier. Bolo to také dobré, že až – až.

Tobiáš Petričko, 2.tr.

Boli sme na nákupe surovín na lečo. Bola škoda, že je korona, bolo povolené do obchodu iba sedem osôb. Išli sme po dvojičiach.

Jurko Klocok, 2. tr.

Podakovanie patrí všetkým

Postrehy učiteľov, žiakov a rodičov na nové zariadenia v škole

• Pán starosta, ďakujeme!

Pamätám si deň, keď prišla Katka Migalová s myšlienkou urobiť našu školu ešte zdravšou. Osloviť niekoho, kto by bol ochotný pomôcť a prispieť ďalším krokom k tomu, aby sme žiakom priniesli do tried zariadenia, ktoré budú čistiť vzduch od čistočiek prachu, baktérií či vírusov. Veď nie nadarmo sa povie, že deti sú naša budúcnosť. Práve preto ich treba chrániť. Obzvlášť v tejto dobe. Čistý vzduch rozhoduje o tom, ako často budú trpieť nádchami, kašľom, alergiami a rôznymi respiračnými ochoreniami.

Dnes sa naša škola môže pochváliť novými čističkami vzduchu, ktoré čistia všetky jej priestory. Žiaci a učelia si ich veľmi pochvalujú. Majú tichý chod, nerušia, sú nenápadné a nenáročné na údržbu. Žiaci sú hrdí, že ich máme práve v našej škole. Už aj cítiť, že vzduch v triedach je príjemnejší. Najviac sa však deti tešia, že časom nebudú musieť nosiť rúška na tvári. My učelia sme nadšení z toho, že sa zlepši celková kvalita a bezpečnosť zdravia, čo v konečnom dôsledku ovplyvní aj vyučovací proces. Taktiež k tomu prispievajú aj nové špeciálne antimikrobiálne fólie, ktoré sme dostali darom od firmy Gergonne Slovensko s.r.o. Ničia baktérie, vírusy, a pokrývajú povrchy všetkých lavíc a učiteľských katedrií našej školy.

Pre mňa, nielen ako pedagóga, ale najmä ako rodiča, je najdôležitejšie to, že moje dieťa sa vzdeláva a trávi čas v takomto zdravom prostredí.

Touto cestou sa chcem veľmi pekne poďakovať Katke Migalovej za výbornú myšlienku, ktorou oslovila našu školu. Za jej čas a energiu, ktorú do toho vložila, za pomoc pri jej realizovaní. Za oslovenie sponzorov, bez ktorých by celá

• Poďakovanie patrí Pavlovi Bobákovi a všetkým rodičom

realizácia nebola ani možná, keďže sme chceli pre žiakov tie najlepšie a najbezpečnejšie zariadenia.

Veľká vďaka preto patrí Komunitnej nadácii Liptov, Rotary klubu, starostovi obce Závažná Poruba Pavlovi Beťkovi, p. Pavlovi Bobákovi a všetkým rodičom, ktorí finančnými prostriedkami prispeli k skvalitneniu a ochrane zdravia žiakov našej školy. Úprimne **ĎAKUJEME**.

Dúfame, že nám zariadenia a pomôcky budú slúžiť čo najdlhšie, a tým budeme chrániť nás a našich žiakov. Zníži sa ich chorobnosť a zvýši sa kvalita vyučovacieho procesu. Verím, že sa staneme vzorom aj pre ostatné školy a zariadenia.

Mgr. Simona Marcinčinová

Imunitný systém človeka nie je zračný systém, ktorý sa neunaví. V kolektíve, kde sa deti učia a hrajú, sú vystavené rôznym alergénom, choroboplodným zárodkom, vírusom či baktériám. Škola nie je sterilné prostredie, je viac než nutné, pravidelne ju dezinfikovať a udržiavať čistú. Vďaka používaniu germicídnych žiarčiek sa možná choroba nemusí vôbec rozvinúť, alebo sa rozvinie v oveľa miernejšej forme. Nákupom tejto technológie sa tak podarilo zabezpečiť vyššiu úroveň ochrany zdravia našich detí a pani učiteľiek.

Chcela by som sa poďakovať rodičom, firmám, spoločnostiam a obci, ktorí dobrovoľne finančne prispeli k realizácii tohto projektu. Osobitná vďaka patrí pani Katke Migalovej, ktorá celý proces od nákupu až po finalizáciu sama zariadila.

I. Feniková

• Katarína Migalová uprostred vďačných detí

Chcela by som v prvom rade vyjadriť veľké ďakujem Katke Migalovej, ktorá prevzala neľahkú úlohu predsedníčky Rady rodičov pri ZŠ M. Ráfusa v Závažnej Porube. Jej čas, šikovnosť a skúsenosti umožnili nám rodičom a všetkým, ktorí chcú pomôcť zabezpečiť v tejto „zaujímavej dobe“ čo najoptimálnejšie podmienky pre naše deti a ich pedagógov. Bol to jej nápad osloviť spoločnosť, ktoré by nám v tomto pomohli. Ďakujem za spoluprácu všetkým, ktorým toto oslovenie nebolo cudzie. Z vlastnej pracovnej skúsenosti viem, že sú to účinné a hlavne neškodné zariadenia.

Takže ešte raz ďakujem všetkým, ktorí prispeli k tejto výbornej spolupráci.

Zároveň verím, že sa naše deti spolu so svojimi pedagógmi a nami, ich rodičmi vrátia do „starých kolají“. Budeme sa stretávať pri spoločných kultúrnych akciách, na ktorých deti ukážu svoju šikovnosť a potešia srdiečka starých rodičov. Pustíme si šarkany na Iľanovskom kopci, prejdeme dedinou držiakov v rukách lampióny a Cesta rozprávkovým lesom bude tým najkrajším zakončením školského roku pre deti a rodičov. Verím, že my rodičia nezabudneme pomáhať, aby deti ostali deťmi.

K. Jambrichová

Kto pomohol celkom nezištne? Ďakujeme!

• Hostia na návšteve školy

V priestoroch Základnej školy Milana Ráfusa v Závažnej Porube sa v pondelok 24. mája 2021 stretli predstavitelia spoločností, ktoré poskytli pomoc pri zabezpečení nových čističiek vzduchu a antimikrobiálnej fólie. Starosta obce Pavel Beťko ocenil túto nezištnú výpomoc a prítomným poďakoval za podporu poskytnutú porubskej škole. V sprievode riaditeľky Moniky Štrkolcovej si hostia prezreli triedy a školské priestory. Zásluhou moderných hygienických technológií je interiér objektu vybavený na vysokej úrovni. Predstavitelia Komunitnej nadácie Liptov, zástupcovia spoločnosti Gergonne Slovensko a Rotary klubu v Liptovskom Mikuláši prijali od školákov úprimné slová poďakovania a vďačne prijali z rúk detí malý darček.

• Všetkým zainteresovaným patrí od detí veľké **ĎAKUJEME!**

Želáme si, aby v priestoroch školy sa uskutočnilo ešte viac takýchto milých stretnutí.

Katarína Migalová, predsedníčka ZRPŠ

Lečo - rozprávanie

Vystrašená paprika

V nedeľu sa konal konkurz na hlavnú postavu do filmu „Lečo“. Paprika už od rána bola z toho vystrašená a nervózna. Na poslednú chvíľku dobehla do filmového štúdia.

Nešťastná paprika

Hneď ako vošla, režisér jej dal scenár. Paprika si ho prečítala a rozplakala sa, lebo jej režisér hneď odrezal čiapku a šupol papriku rovno na panvicu k paradajke.

Zlá paradajka a smutná paprika

Paradajka zlomyseľne začala strkať do smutnej papriky a nakrúcanie filmu sa v tej chvíľi začalo.

Hádka

„Čo tu robíš?“ kričala paradajka do papriky. „Ty do leča predsa nepatríš!“ Ja som tu najdôležitejšia!“ Paprika sa nedala a vrhla sa na paradajku. „Ja som tá, ktorá dodá leču tú správnu chuť!“

Bitka

Začala sa bitka. Paprika sa vávala po paradajke a potom zas paradajka po paprike. Len takto v panvici sušľalo.

Horúco v panvici

V panvici začalo byť z tej bitky poriadne horúco. Paradajka s paprikou začali púšťať od toľkého tepla štavu.

Príchod klobásy

Kto sa blíži k panvici? Klobása si to mieri priamo k nim. A šup! Už je dnu. V horúcej panvici sa štaví s paprikou a paradajkou.

Pyšná cibuľa

Pred kamerou sa medzi tým predvádza pyšná cibuľa. Krúti sa sprava doľava a ukazuje svoje sukne.

Dôležité vajíčko

V tom jej do záberu vojde dôležito tváriace sa vajíčko. Nahodené vo vysokých čižmách, šiltovke na hlave a vykrútenými fúzami si to mieri rovno do panvice.

Nahnevaná cibuľa a prísne vajíčko

Nahnevaná cibuľa sa rozbehla s krikom za ním: „Čo sa pcháš do záberu?“ Vajíčko sa otočí a prísne pozrie na cibuľu: „Nemám čas sa s tebou hádať, mám dôležitejšiu robotu.“ A pokračuje v ceste do panvice. Zvedavá cibuľa rýchlo beží za vajíčkom.

Panvicová pochúťka

Vajíčko skočilo do panvice a cibuľa rovno za ním. Kameraman tento akrobatický kúsok stihol zachytiť. Paprika, paradajka, klobása, cibuľa a vajíčko sa na seba pozreli, všetci sa pousmiali a zistili, že spolu vytvorili úžasnú, voňavú panvicovú pochúťku. Uvedomili si, že hlavnými postavami v tomto filme sú všetci.

Adam Mišík, 4.roč.

Vystrašená paprika

Bola raz jedna paprika. Bola veľmi vystrašená. Nevedela čo sa deje. Smutná paprika plakala a plakala lebo jej odrezali stonku. Naraz sa ocitla v panvici spolu s paradajkou. „Chod preč!“ hovorí paradajka. Začali sa spolu hádať, až to prešlo do bitky. „Au, nechaj ma, ty paprika jedna zelená!“ povedala paradajka. Ako sa tak bili, zrazu im bolo teplo. Vôbec nevedeli z čoho. Kde si, tam si sa na panvici

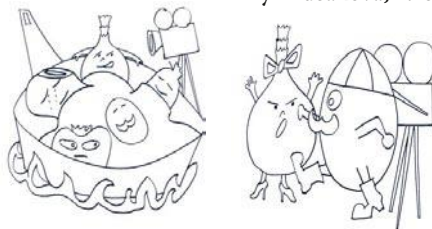
objavila „tanečná klobása“. Namyslená cibuľa si myslela, že je najkrajšia na svete. „Táto kamera bude teraz točiť len mňa!“ povedala cibuľa. Išlo okolo vajce. „Ja som najdôležitejšia ingrediencia v leče, ja to celé zahustím!“ povedalo vajíčko. „Uhnite mi mladá dáma! Chcem prejsť!“ „Hej, vošli ste mi do záberu. To sa najväčšej hviezde na svete nerobí!“ povedala cibuľa. Lečo potrebuje pre svoju chuť všetky tieto štyri ingrediencie. A tak sa všetci museli skamarátiť.

Peto Agnet, 4.roč.

Zábavné lečo

Keď paprika otvorila oči zistila, že je u niekoho v kuchyni, čo ju poriadne vystrašilo. Chvíľu už nemala ani čiapku. Bola preč. Paprika začala nariekať. Nieкто ju chytil a šupol na panvicu. Prihodil k nej paradajku. Tá bola veľmi rozčertená. Vraj, čo to má znamenať. Paprika stále nariekala a paradajka šla už riadne na nervy. začali sa hádať a aj biť. Bolo im čoraz viac a viac teplejšie, ba dokonca až horúco. Klobása skočila k nim ako taký rozhodca a ukončila zápas. O chvíľu k nim pribudla cibuľa. To bola taká pyšná parádnicca, ktorá by sa len pretŕčala. Na rade bolo už vajce, ktoré čakala v pozore, kedy môže vhuksnúť na panvicu a dokončiť pochúťku. Všetko nahrávala kamera, ktorá sa na tom zabávala. Lečo bolo hotové.

Amy Hlušáková, 4.roč.

Rozprávkové lečo

V piatok večer Anička zabudla zatvoriť chladničku, keď si išla zobrať malinový jogurt. Na tretej policičky sedela posledná a už trochu scvrknutá paprika. Volala sa Paprika. celkom sa už tešila, že pôjde v nedeľu na chlebičky, no cez otvorené dvere počula, že Aničku bude v sobotu mama učiť, ako sa varí lečo. Veľmi sa vyľakala a už nezažmurila ani oka. Preplakala celé ráno a najviac jej prišlo ľúto, keď jej Anička odsekla stopku. „Hm, sa nám smeje, to ako keby vám ostrihali celé krásne vlasy.“ Hambila sa veľmi a ani nevedela ako a bola na panvici. Ako keby toho nebolo málo, zrazu pocítila, že ju niekto šťuchá. „Pozrime sa, máme tu paradajku Červenicu Nafúkanicu,“ potichu si pohundrala Paprika utierajúc si slzy. Neznášala Červenicu Nafúkanicu odkedy ju zhodila zo štvrtej policičky. Strhla sa bitka, ale netrvala dlho, lebo Anička akurát prepla sporák na 6 a prihodila k nim Tanečnicu Klobásovú. Tá ich vysmiala, že prečo sa bijú a nečakajú na najväčšiu hviezdu Cibulu Parádnicu a váženého svetobežníka Vajcovníka Fúzatého. Lenže oni sa nemajú v láske, bodaj by sa mali. Veď sú to konkurenti. A v momente, keď Anička začala streamovať live, cibuľa potkla Vajcovníka a on ju so sebou stiahol do leča. Našťastie to všetko dobre dopadlo. Lečo bolo na jednotku a Anička si vyslúžila pochvalu od rodiny.

Riško Hladký, 4. roč.

Lečo

Na kričku narástla krásna, zelená paprika. Bola šťastná až dovtedy, kým raz ráno neprišiel farmár. Ten všetky papriky pooberal. Všetky skončili v jednej prepravke, až na jednu. Nechápala prečo zostala v kuchyni na stole sama. Rozmýšľala aké dobrodružstvo ju dnes ešte čaká. Ani sa nenazdala a rozkrojené poskakovala na rozohriatej panvici. Spoločnosť jej tam robila nahnevaná paradajka. Začal medzi nimi boj. Paradajka sa vôbec nepáčilo, že sa má deliť o miesto s uplakanou paprikou. Panvica sa rozohrievala čoraz viac a oni zrazu pochopili, že nie je o čo bojovať. Aj tak skončila rovnako. Ako sa tak zohrievali, zrazu k nim pritancovala na kolieska nakrájaná klobáska. Na stole sa stále zabávala modelka cibuľka, ktorá pred kamerou predvádzala svoje pekné kabátiky. Kamere neuniklo ani vajíčko, ktoré sa vybralo na vandrovku. „Čo sa to tam deje?“ spýtala sa cibuľa vajíčka. Na panvici to poriadne vrelo. Párky tancovali, paprika s paradajkou poskakovali a praskali. Vajce aj s cibuľkou sa tiež chceli pridať k tejto zábave. Tak skočili do panvice tiež. Zrazu sa z nich stalo výborné lečo.

Kubko Hollý, 4. roč.

Horúco v panvičke

Kde sa vzala, tu sa vzala v chladničke bola stará zelená paprika. Mamina rozhodla, že urobí lečo. Nakrájala papriku a dala ju do panvičky. V panvičke už čakala paradajka. „Prečo tu je paprika? Chcem tu byť sama! Som krásne červená a šťavnatá, nič iné netreba!“ Paprika bola z toho veľmi smutná. Červená síce nebola, ale šťavnatá určite. Ani sa nenazdali a prirútila sa k nim cibuľa. Bola poriadne štiplavá. Až tak, že paprike a paradajke začali z očí tiecť veľké slzy. Nevideli ani klobásu, ktorá z policičky skočila k nim. Klobáske sa páčili farební kamaráti, ale na polici ostalo vajíčko, s ktorým si klobása často rozprávala veselé príbehy z chladničky. A to ani netušila, že aby lečo bolo lečom, potrebuje k tomu vajce. Ale mamina to vedela. Roztancovala vareškou všetkých v panvičke tak rýchlo, že zabudli na hádky, na štipanie a slzy v očiach a krútili sa, krútili a možno sa krútia až dodnes.

Markét Jambrichová, 4. roč.

Lečo

V jedno ráno malá Vierka, priniesla zo zeleninového záhonu papriku. Položila ju na kuchynský stôl. Paprika sa veľmi čudovala, prečo sa na dom pozerala len zo záhradky. Prekvapenie bolo o to väčšie, keď Vierkina mamina zobrala nôž a šmyk! Stonka bola fuč. Nešťastná paprika sa ocitla s hašterivou paradajkou na rozpálenej panvici. Strhla sa hádka, ktorá prerástla do bitky. Hotová trma – vrma. Keď už boli obidve poriadne spotené, objavila sa zrazu v panvici aj tancujúca klobása. „Čo vy traja v tej horúčave toľko revete?“ opýtala sa vyfintená cibuľa. „Veď to z teba!“ vykričala zmes z panvice. Chcelo by to asi niečím zjemniť. A už tam putuje aj vajce, ktoré si o sebe myslí, že je zlatý klinec programu. „Ešteže som tento napínavý trháč stihla nafilmovať,“ povedala kamera. „Takže sa môžeme tešiť na obedovú premiéru,“ skonštatovala klobása.

Elka Medľová, 4. roč.

Aká je moja mama a aký je môj ocino?

Moja mama a môj ocino

Druhú májovú nedeľu oslavujú sviatok všetky mamičky. No svoj sviatok majú aj naši ockovia. Tento rok pripadol deň otcov na 20. júna. Keďže mám mojich rodičov veľmi rád, podelím sa s Vami o tom, akí sú.

Moja mama sa volá Petra. Pracuje v domove dôchodcov. Je vysoká 172 cm. Má polodlhé vlasy, ktoré sú tmavohnedej farby. Rada ich nosí rozpustené. Do vrkoča si ich zapne iba keď športuje, aby jej nezavadzali. Hnedé má aj oči. Sú veľké a úprimné. Tvár má okrúhlu. Keď sa usmeje v líkach sa jej urobia dve malé jamky. Moja mama sa usmieva často. Má rada športovo-elegantné oblečenie. Moja mama je milá, starostlivá, pekná a láskavá. Vždy keď potrebujem pomoc viem, že za ňou môžem ísť, lebo mi vždy rada pomôže. Má rada prechádzky v prírode, aranžovanie, fotenie a rada tvorí svoje nápady.

Môj ocino sa volá Michal. Pracuje ako finančný poradca. Svoju prácu má rád, je veľmi cieľavedomý a usilovný. Je nižšej postavy. Meria 168 centimetrov. Má hnedo-sivé vlasy, ktoré si pekne upravuje. Jeho oči sú modro-zelené. Jeho tvár je oválna. Svoju tvár holí každé ráno. Do svojej práce sa oblieka elegantne. Nosí sako, košeľu a kravatu. Vo svojej skrini má množstvo farebných kravát. Keď je doma oblieka sa športovo. Rád sa vtedy prejde s našim psom a s nami do prírody. Môj ocino je milý a pracovitý. Vie ma vždy povzbudiť. Rád si so mnou zahrá futbal, ktorý v minulosti hrával aj on ako ja teraz.

Toto sú moji rodičia. Veľmi si ich vážim a som rád, že ich mám. K ich sviatkom im prajem všetko len to najlepšie.

Adamko Mišík, 4.roč.

Moja mama

Moja mama je pre mňa rovnako dôležitá ako otec. S mamou si dobre rozumieme. Má 39 rokov a stále je mladá. Vie sa nám vo všetkom prispôbiť. Má hnedé, kučeravé, stredne dlhé vlasy a hnedé oči. Nie je moc vysoká. Niekedy je prísna, ale väčšinou má pravdu. So všetkým mi pomôže. Nevie sa dlho hnevať. Vie mi poradiť, keď som smutný a vie sa so mnou tešiť aj z maličkostí. Mám ju veľmi rád. Je moja najlepšia kamarátka. Kubko Holly, 4.roč.

Opis môjho otca

Môj otec je vysoký a štíhly. Má hnedozelené oči, husté a široké obočie a úzke pery. Má prešedivené vlasy a vysoké čelo. Myslím si, že je dosť inteligentný. A aby som nezabudol, vie kadečo opraviť, vyrobiť a vždy mi rád pomôže a poradí.

Peto Agnet, 4.roč.

Opis ocina

Môj otec je vysoký a chudý. Má hnedé vlasy, ktoré má v gumičke. Má zelené oči. Je silný a nápomocný. Nemôžem zabudnúť, že je pekný a milý. Niekedy sa aj hnevá, ale väčšinou je dobrý. Robí v IKEI. Chová kury aj ich s nami kŕmi. Potom pozbiera vajcia, očistí ich a predáva. Pomáha mi s angličtinou. Mám ho veľmi rád.

Alex Valluš, 4. roč.

Môj ocino

Môj ocino je strednej postavy. Ani vysoký ani nízky, tak akurát. Má svalnaté ruky aj nohy, lebo od malička rád športuje. Jeho tvár je väčšinou opálená kvôli tomu, že pracuje von, kde kontroluje ľudí na stavbe. Keďže má v práci veľa starostí, na jeho čele už vidno vrásky. Oči má modré, ale čoskoro budú potrebovať okuliare na čítanie. Vždy, keď príde domov z Bratislavy, tak sa usmieva o sto šest, lebo je spokojný, že môže byť s nami a že je doma. Ale aj inokedy má úsmev na tvári. Zbožňuje snowboardovanie a na svahu sa každý za ním obzerá, ako pekne jazdí carving. Môj ocino je veľmi vytrvalý a vládze jazdiť na bicykli, lebo je bývalým cyklistom. Ale je aj veľmi zručný. Dokáže opraviť nielen defekt, ale aj všetko, čo sa pokazí. Rozumie technickým veciam, matematike a geometrii. Vie čítať plány stavieb a podľa nich postaví hocijakú budovu. Keďže si jeho práca vyžaduje neustále cestovanie po Slovensku, je aj výborný šofér. Dokonca vie ovládať aj niektoré stavebné stroje. Vždy mi vie poradiť a povzbudiť ma. Vie mi dodať pozitívnu energiu a dobrú náladu, keď mi je smutno. Mám ho veľmi rád.

Riško Hladký, 4. roč.

Moja mama

Moja mama je pre mňa najlepší človek na svete. Je veľmi starostlivá. Ráno mi chystá desiatu, večer varí čaj. Snaží sa, aby mi vždy chutilo, lebo ja som v strave veľmi vyberavý. Keď sa vrátim zo školy, robí si so mnou úlohy. Pomáha mi s učením. Keď niečomu nechápem, vždy mi všetko vysvetlí. No je aj dosť prísna. Kontroluje ma, koľko som na počítači. Má veľmi dobrý sluch. Vždy počuje, keď sa s bratom hádame.. Potom príde a všetko nám zakáže. Musíme aj upratovať. Je dobrosrdečná, stará sa o celú rodinu. Preto ju mám veľmi rád.

Majko Holly, 4. roč.

Môj ocinko

Môj ocko mi vie vždy poradiť a všetko vysvetliť. Volá sa Vladko a má 45 rokov. Je nižšej postavy, vlasy nosí nakrátko ostrihané a má tak trochu plešinu. Jeho brada je často pridlhá. Oči má zelené. Ocko má menší nos a pekný úsmev. Dobré sa cíti v športovom oblečení. V zime chodí bežkovať a v lete zbiera huby. Ocko je veľmi pracovitý a šikovný. Vždy má dobrú náladu. S radosťou s nami chodí na prechádzky. Je milý k deťom a rád sranduje. Svojho ocka mám veľmi rada. Je pre mňa vzorom ako byť dobrým človekom.

Elka Medľová, 4. roč.

Ocinko

Môj otec je veľmi milý. Niekedy je nahneváný. Napríklad, keď urobíme niečo zlé. Do mesta často nosieva tričko s nápisom „Best dad in the galaxy“. Je zábavný a niekedy bláznivý. Rád chodí na turistiku a vychádzky. Je pracovitý. Často chodí aj na bicykel. Učil ma aj lyžovať. Mám ho veľmi rád.

Janko Nahálka, 4. roč.

Môj ocinko

Môj ocinko je vysoký. Má modré oči a vyšportovanú postavu. Je múdry, šikovný, usilovný a spoločenský. Vie robiť všetky domáce práce. Dokonca aj dobre varí. Zaujímá sa o šport. Výborne pláva, lyžuje, bežkuje. V mladosti robil päťboj (plával, šermoval, behal, striedal a jazdil na koni). Môj ocko je vysmiaty a veselý. Stará sa o svoju rodinu. Je veľmi pracovitý. Má dve zamestnania. Volá sa Pavol a má 42 rokov. Nelka Jedličková, 4. roč.

Môj ocinko

Rozhodla som sa opísať môjho ocka. Je vysoký, štíhly a má vyšportovanú postavu. Má tmavovlasé až čierne vlasy, husté obočie a hnedé oči. Má prenikavý hlas. Jeho pokožka je hnedá akoby bol stále opálený. Najradšej nosí športové oblečenie. Je pracovitý, svedomitý, odvážny až tak, že by sa postavil zoči voči medveďovi. Má rád šport, prírodu aj turistiku. Jeho pozitíva aj negatíva z neho robia osobnosť rodiny. „Rodičov si nevyberáme, ale ja som rada, že mám takých akých mám.“

Amy Hlušáková, 4. roč.

Hospodinovi bol oddaný po všetky dni svojho života

V úcte si pripomínáme 100. výročie narodenia pána farára Jána Jágerského

Mgr. Ján Jágerský, prvý kňaz samostatného cirkevného zboru v Závažnej Porube, sa narodil 31. mája 1921 v obci Sokolče. Po štúdiách na Evanjelickej bohosloveckej fakulte v Bratislave bol ordinovaný a za evanjelického farára vysvätený

23. decembra 1945. Do cirkevného zboru v Závažnej Porube nastúpil 5. decembra 1948. Ako kňaz tu pôsobil 38 rokov. Mal významný vplyv na život v obci a na formovanie osobností, najmä medzi žiakmi, dorastom a ľuďmi, ktorým bolo blízke duchovno. Pri výkone svojho kňazského povolania si vyslúžil od bývalého režimu mnohé príkoria. November 1989 ho zastihol ako farára v Lopúchove. Tešil sa, že idú zmeny, lebo „môžete mať všetko, ale keď nemáte slobody, tak nemáte vlastne nič“. Do histórie obce sa zapísal nielen ako kňaz, ale aj ako učiteľ náboženstva, kronikár, včelár a ovocinár. S nádejou vzkriesenia ho Pán života a smrti k sebe povolal 13. júna 2015. Pochovaný je spolu s manželkou Magdou v Prešove.

Danka Fiačanová, naša jubilantka

Vzácneho okrúhleho výročia sa dožila naša milá podpredsedníčka Spolku Martina Rázusa Mgr. Daniela Fiačanová, rod. Jambrichová, rodom zo Závažnej Poruby. Vydala sa do Galovian a tam pobýva so svojim manželom.

Dlhoročná osvetovo-kultúrna pracovníčka, folkloristka, literárna historička. Ostatných 20 rokov pracovala ako múzejníčka v stálej expozícii Tatrín a Žiadosti slovenského národa, ktorá sa nachádza v starej Hodžovej fare a patrí Múzeu Janka Kráľa v Liptovskom Mikuláši. V súčasnosti je cirkevnou archivárkou viacerých cirkevných zborov ECAV. Je správkynou Knižnice Martina Rázusa a výkonnou podpredsedníčkou Občianskeho združenia Spolok Martina Rázusa. Jej osobným predmetom výskumu sú lip-tovskomikuláške ženy v dejinách kultúry a spoločnosti.

Nech Ťa Pán Boh živí v plnom zdraví, Danuška!

Spolok Martina Rázusa

Pripomínáme 100. výročie narodenia rodáka

Ing. JÁN BRÓSKA sa narodil 19. novembra 1921 v Závažnej Porube.

V rokoch 1972 – 1981 pôsobil ako minister stavebníctva SR.

Ing. Ján Bróska sa narodil v Závažnej Porube v mnohopočetnej rodine liptovského murára. Strastiplné detstvo poznačené vtedajšou chudobou Liptova v rozhodujúcej miere ovplyvnilo jeho osobné vlastnosti, pre ktoré bola charakteristická láska k rodine, ľudskosť, snaha chápať problémy iných ľudí a pomáhať im pri ich riešení. Úsilie presadiť sa v živote napriek zložitým materiálnym podmienkam svojej rodiny, cieľavedomosť, dôslednosť a vytrvalosť rozhodujúco podmienili jeho pracovnú dráhu a dosiahnuté výsledky. Celý svoj život v tradícii svojich predkov zasvätil stavebníctvu.

Po vyučení za murára študoval na Vyššej škole stavebnej s maturitou v Prešove a neskôr Slovenskej vysokej škole technickej v Bratislave, kde získal titul stavebného inžiniera.

V praxi prešiel postupne všetkými stupňami stavebnej výroby. Zo stavebného robotníka, stavbyvedúceho, vedúceho strediska a podnikového prevádzkového inšpektora sa svojou usilovnosťou a húževnatosťou vypracoval až na funkciu podnikového riaditeľa Stavoindustrie a Pozemných stavieb v Banskej Bystrici. Celoživotnú profesionálnu dráhu zavŕšil na poste ministra stavebníctva SSR. Túto zodpovednú funkciu vykonával 9 rokov. Za svoju obetavú prácu získal viacero štátnych a rezortných ocenení, z pomedzi ktorých je zvlášť potrebné spomenúť štátne vyznamenanie „Rad práce“ a vyznamenanie „Za vynikajúcu prácu“.

Od roku 1981 bol na zaslúženom odpočinku v kruhu svojej rodiny. Po zákernej chorobe sa jeho životná púť ukončila 26. júna 2003 v Bratislave vo veku 81 rokov.

-r-

Presbyteriálny zbor osamostatneného cirkevného zboru r.1949. Prvý rad sediaci zľava: Ján Jurečka Bazeliak kurátor, Peter Bróska, Ján Jágerský farár, Daniel Šefčík kantor, Ján Bróska kostolník. Druhý rad zľava: Peter Niňaj od kurátorov, Ján Šúlek staviteľ, Peter Obrčan z ulice, Ján Beško murár od mlyn, Matej Mikuláš Bosých, Miloš Čunga. Tretí rad zľava: Ján Belko Klampner, Michal Hladký stolár, Michal Šarafín Pankovie, Michal Mlynček Spod Hrádku, Martin Hladký Jamničiankin, Michal Jambrich staviteľ od Paľov, Michal Ilanovský bankár od Drdlíkov. Štvrtý rad zľava: Ján Bátorý kantor, Ján Piatka Košút, Martin Galko Edov otec, Jano Mlynček palier, Peter Uhel z vyšného konca, Ján Jambrich od Urbanov, Ján Král z Úvetria, Martin Galko Herminin. Posledný rad z ľava: Peter Rífus Turmíter, Pavel Galko Fako, Matej Beško Palier od Mlynárov, Matej Staroň Lackov z Mostkov, Matej Beško od Holvídov.

Predišli nás do večnosti

„Nezomrel ten,
kto zostáva v ľudských
srdciach.“

V hlbokom zármutku oznamujeme príbuzným, priateľom a známym, že náš milovaný

Tomáš Miroslav Niňaj

nás opustil dňa 7. marca 2021 vo veku 91 rokov. S našim drahým sme sa rozlúčili dňa 11. marca 2021 o 10.00 hodine v Dome smútku na Starom cintoríne v Žiline v kruhu najbližšej rodiny, Smútiaca rodina

+ + +

Neumiera,
kto v milujúcich
srdciach žije naďalej

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 6. marca 2021 vo veku 63

rokov navždy opustil náš drahý

RNDr. Ivan Račko

Posledná rozlúčka s našim drahým zosnulým bola v stredu 10. marca 2021 o 14. 00 hodine v Dome smútku v Závažnej Porube. Smútiaca rodina

+ + +

Lúčim sa s Tebou
rodina, aj s Vami,
kamaráti moji,
prišla už moja hodina,
spomienka nech nás na-
vždy spojí.

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa

16. marca 2021 v nedožitom 86. roku života opustil náš drahý manžel, otec, starý otec, švagor, krstný otec a ujo

Peter Lešťan

Posledná rozlúčka s našim drahým zosnulým bola vo štvrtok 18. marca 2021 o 14. 00 hodine v Dome smútku v Závažnej Porube. Ďakujeme všetkým, čo zosnulému venovali tichú spomienku.

Manželka Jolanka, syn Peter s rodinou, dcéra Sonka s rodinou a ostatná smútiaca rodina.

+ + +

Dohasli tie jej milé oči,
dopracovali jej
zlaté ruky.
Dotĺklo jej
šlachetné srdce,
odišla tam, odkiaľ niet
návratu.

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 9. mája 2021 v 85. roku svojho života opustila naša drahá mama, starká, sestra, švagriná, krstná mama a teta

Viera Kapsiarová rod. Kráľová

Rozlúčka s našou drahou zosnulou bola

v stredu 12. mája 2021 o 13.30 v Dome smútku v Liptovskom Mikuláši. Smútiaca rodina ďakuje všetkým, čo prišli vyprevaďovať našu zosnulú.

+ + +

Tiško žila, tíško odišla,
skromná vo svojom živote,
veľká vo svojej láske a dobre-
rote.

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 25. apríla vo veku 92 rokov opustila naša drahá mama, stará a prastará mama, krstná mama teta

Zuzana Dudová rod. Piatková

Posledná rozlúčka s našou drahou zosnulou sa konala 27. apríla 2021 o 14.00 v Dome smútku v Závažnej Porube. Smútiaca rodina vyjadruje úprimné slová poďakovania za všetky kondolencie, kvetinové dary i prítomnosť na poslednej rozlúčke.

Navždy odišiel rodák bez pátosu

Tomáš Miroslav Niňaj (1930 – 2021) Narodil sa 7. marca 1930 v Závažnej Porube. Zomrel 7. marca 2021 vo veku 91 rokov.

Otec Peter (legionár, richtár v čase vojny), mama Zuzana. Sestry Anna Štefková (1925), Marta Pajgerová (1932). Synovia Peter, Pavel. Meno Tomáš získal po T.G. Masarykovi, ktorý mu bol občianskym krstným otcom. Absolvoval Vyššiu školu stavebnú s maturitou v r. 1950. Zameril sa na architektonickú tvorbu. Od r. 1954 pracoval v Stavoprojekte Žilina. Ctil si profesiu projektovania a vyžíval sa v nej. Jeho projekty sú najviac realizované na strednom Slovensku. Projektovať prestal v roku 2007 po mozgovej príhode, ktorá zanechala trvalé zdravotné následky.

T.M. Niňaj patril k rodoverným patriotom Závažnej Poruby. Hoci býval v Žiline, z Poruby nikdy neodišiel. Duchom bol stále medzi blízkymi v Porube a

rodákmi. Patril k častým hosťom Závažnej Poruby. Bol stálym čitateľom a prispievateľom Porubských novín. O jeho živote a práci sa viac dozvieme z rozhovoru, ktorý poskytol Beate Chrenkovej v roku 2016. (viď. PN 107, s. 10)

Ako člen DEM (dorast evanjelickej mládeže) spolu s Milanom Rúfusom, Dušanom Kováčom a Jarom Šúlekom vydávali v rokoch 1945 – 1947 rukou písaný časopis Mladosť. Tento časopis aj bohato ilustroval. (Zachovali sa štyri vydania. Uložené sú na obecnom úrade) Vyprojektoval prístavbu multifunkčnej budovy Obecného úradu v Závažnej Porube, objekt Domu smútku a viaceré rodinné domy na Novej ulici.

Prispieval do Porubských novín spomienkami na detstvo, mladosť, vojnové časy, predstavil pozoruhodné porubské

osobností, uverejňoval zaujímavé príbehy z histórie obce. Zúčastňoval sa spoločenských udalostí: stretnutie vrstovníkov, výročie ochotníckeho divadla, domáce telovýchovnej jednoty, stretnutia Porubčanov žijúcich mimo rodiska... Pamätným zostane jeho výstup na Poludnicu pri Svetovom stretnutí Liptákov v roku 2000. Vedeniu obce predkladal návrhy riešenia novej zástavby, architektúry a umiestnenia pamätných symbolov. Rodnej obci dával niečo zmysluplné. Svojou troškou posunul Porubu dopredu. Pri jubileu 90. narodenín mu rodná obec udelila Pamätnú plaketu za prínos v oblasti rozvoja obce.

-dm-

• Tomáš Miroslav Niňaj s manželkou, synmi, sestrami a celou rodinou, ktorá bola pre neho veľkou oporou.

Navždy nás opustil náš dlhoročný kolega

S hlbokým zármutkom sme v sobotu ráno (6. marca 2021) prijali správu, že nás v ranných hodinách vo veku 63 rokov navždy opustil náš kamarát, kolega, dlhoročný záchranár a bývalý hlavný speleológ HZS kpt. **RNDr. Ivan Račko.**

Po skončení školy začínal ako sprievodca v Demänovskej jaskyni slobody. Od roku 1982 bol dobrovoľníkom Horskej služby. V roku 1999 mu vtedajší náčelník Horskej služby na Slovensku Ivan Gálfy ponúkol pozíciu náčelníka v Jasnej, ktorú prijal. Stál pri zrode Horskej záchrannej služby a po jej vzniku v roku 2003 odišiel pracovať na Školiace stredisko HZS, kde založil jaskynnú záchrannú skupinu HZS a položil základy profesionálnej jaskynnej záchrany na Slovensku. Počas pôsobenia v HZS bol predsedom Odborového zväzu pracovníkov HZS, hájil ich záujmy a staral sa o lepšie zabezpečenie horských záchranárov.

Češ jeho pamiatke! Nikdy nezabudneme! Horská záchranná služba

Kolegovia, kamaráti z Horskej služby napísali na sociálnych sieťach:

Úprimnú sústrasť rodine. Ivan, bol si veľmi dobrý človek, kamarát a záchranár. Ostanú mi na Teba len tie najkrajšie spomienky. Škoda, že si tak skoro odišiel. Odpočívaj v pokoji!

Úprimnú sústrasť. Ivan, som rád, že som ťa mohol poznať a byť jedným z tvojich mnohých priateľov a ďakujem za všetko čo si pre mňa urobil. Odpočívaj v pokoji! Veľa krásnych spomienok, veľa spoločných zážitkov, vďaka za to Ivan, odpočívaj v pokoji! Vďaka za pútavú prezentáciu Stanišovskej jaskyne. To sa nezaobíde.

• Horská záchranná služba, Polícia SR a Slovenská speleologická spoločnosť na poslednej rozlúčke s doktorom Ivanom Račkom. Streda 10. marca 2021. Foto: Milan Janák

Ivko, bol si veľký bojovník, tak už budeš na nás pozeráť len zhora, je mi to veľmi ľúto, prajem úprimnú sústrasť rodine. Je toho veľa, ale všetko sa nedá.

POĎAKOVANIE

Jaskyniari a členovia Slovenskej speleologickej spoločnosti by sa chceli poďakovať zástupcovi starostu v Závažnej Porube Dušanovi Migalovi za dôstojnú rozlúčku s našim kamarátom Ivanom Račkom. Jeho smútočný prejav bol na vysokej profesionálnej úrovni, prednesený srdcom a na malej ploche sa mu podarilo sumarizovať pestrý Ivanov život.

Peter Holúbek, oddelenie jaskyniarstva Slovenské múzeum ochrany prírody a jaskyniarstva

Každý deň stretnúť človeka

Nedávno sme sa rozlúčili s našim spoluobčanom pánom Petrom Lešťanom. Rozlúčka prebehla v komplikovanom období zúriacej epidémie a platiacich obmedzujúcich nariadení. Stojac neďaleko hrobu, nad ktorým sa skláňala celá najbližšia rodina, mi hlavou prebiehali myšlienky a spomienky na zosnulého, ktoré výstižne a hlboko opísal básnik Ján Kostra v básni s názvom tejto krátkej spomienky. Citujem časť básne:

*Každý deň stretnúť človeka,
to stačí.*

*Každý deň stretnúť človeka,
ktorý bremä vláči,
klesá, a z prachu vzletí.*

*Deň, v ktorom nestretnáš ho,
stratený je.*

*Deň, v ktorom nestretnáš ho,
prepadáš sa
o stupeň nižšie medzi smeti,
medzi relikvie.*

• Peter Lešťan v ciele pretekov

Verím tomu, že nie som jediný, ktorého rady, poznanie, odovzdané skúsenosti a láskavosť pomáhať od zosnulého uja Petra obohatili a posúvali v živote ďalej. V dnešnej uponáhľanej hodnotovo zdeformovanej dobe to nie je pravidlo. Mal som v živote to šťastie, že som s ujom Petrom mal možnosť spolupracovať aj v profesionálnom zamestnaní. Každodenne chodiac po schodoch v rodinnom dome s ktorými mi pomáhal, si na neho spomínam, ako na veľmi dobrého a všestranného odborníka, ochotného sa rozdávať všetkým, kto chce, chápe ho a chce mu rozumieť. Bol to Človek, ktorého ľudská múdrosť sa opierala hlavne o poznanie z pozorovania prírody a svojho okolia. Všetci si ho dobre pamätáme ako veľmi aktívneho, spoločenského, zábavného, svojim charakteristickým a nezabudnuteľným humorom sa prejavujúceho Človeka. Postretnúť Človeka, starostlivého a pracovitého trénera, ktorý sa nezabudnuteľne zapísal a podieľal na formovaní a športovej výchove nie len svojich detí, ale celej jednej lyžiarskej bežeckej generácie v našej obci, bolo pre nás veľkým šťastím.

Nikdy na vás, ujo Peter, nezabudneme, češť vašej pamiatke!

Autor JD

• Peter Lešťan (1935 – 2021). Aj takto sme ho poznali

TAJNÍČKA: ZRNKO MÚDROSTI O PŘÍRODE OD AUTORA

•	1 2		•	3	4	5	6	7	8	9	10	11	•	12	13	14	15	16	17
18		I.	19 20										21 22						
23					III.														
24					25 26					27 28								II.	
29				30 31					32 33					34 35					
36				37 38				39 40		41 42					43 44				
45							46 47				48 49						50 51		
52										53 54			55 56						57
58					V.									59 60					
•	61 62				63 64									65 66					
67				68 69									70 71				72 73		
74				75 76		77 78					79 80				81 82				
83			84 85				86 87			88 89									90
91									92 93					94 95					
96					VI.														
97						98 99				100 101					102 103				
•	104 105			106 107											108 109				
110						111 112						113	114 115			116 117			
118				119 120						121 122									123
124				125 126			127 128				129 130								
131			132	IV.															
133			134								135				136				

- 10 rímsky
- najvyšší predstaviteľ obce
- srknutie básn.
- fyzik. zn. pre kelvin
- kyslá cerešňa
- počítal
- str. stupeň kambria
- sedadlo na koči, dostavníku
- europska železnica skr.
- nahlásil polícií
- chovajú
- síla
- hlinený dychový nástroj
- pôvodný názov Rima
- časť audienčnej sály v apadane
- neon ch.zn.
- športová vetrovka
- síra ch.zn.
- posvätný chrobák Stredomoria, Egypta - tiež hovníval
- vajíčko lek.
- staroslov. bohyňa smrti
- súčasť lodného stožiara
- živá bytosť
- indický okrasný strom
- útok kniž.
- rybky s veľkou hlavou - chytali sme ich vidličkou vo Váhu
- púšť na sev. Chile, jedna z najsuchších
- značka kórej. áut
- oblička lek.

- obydlie kráľov
- značka polievok
- glej stolársky český
- veľmi mladé zasadené rozrastajúce sa ihlič. stromčeky
- merač rýchlosti v cestnej premávke
- niečo, čosi
- obrný transportér skr.
- nadával-kial český
- synček sa kašou
- 1001 rímsky
- poskytoval básn.
- domáce meno Anny
- kódy štátov: Alžírsko, Nikaragua, Izrael + olim. kód Nemecka
- vedecký názov krídla
- potrat lek.
- zomrel
- surovina na výrobu piva
- názov - označenie VŠ v Čechách (Praha) so zamer. na tech. vedy
- Chaplinova manželka
- ženské meno
- roh, kút náreč.
- otec
- typovanie slang.
- závodná rada skr.
- alka zool.
- náplň cigariet, dohán
- et alteri
- v zlož. prvá časť s významom bedrový

- akváriová rybka
- opáš okolo niečoho
- nádor, novotvar lek.
- národný podnik + rodné číslo - skratky
- azijský a africký dravec
- užitočnosť, osožnosť, prospech
- prv
- ozbrojovateľ, zbrojil bás.
- zn. pracieho prášku
- spravodajská a vojenská organiz. USA
- farma v krajinách Latinskej a Južnej Ameriky
- cigaretka zn. Astor
- ženský hlboký hlas
- separuje (odpad)
- ŠPZ okr. Humenné
- výrobca kotlov
- potreba krajčírka
- draslík ch.zn.
- mláďa kravy
- plakal básn.
- vyrobená liatim
- noc
- písmeno gr. Abecedy
- k.o. fonet.
- dym, kúdol
- vybrané slovo po „b“
- zariadenie v byte
- druh kaktusu
- ampér ozn.

- múčne jedlo podlhovastého tvaru
 - zotrvačník s voľnou osou, kompas
 - nečítaj (knihu) český
 - bratislav. výborné družstvo
 - zasvätenec do neprebádaného bytia
 - nehas smäd
 - miesto v Nemecku, metropoly Saská
 - ležiace ne rieke Labe. Bohaté na kultúrne pamiatky ako galérie, múzea, cez vojnu zničené
 - zn. nákladných českých áut
 - rieka v Nórsku
 - štíhly listnatý strom
 - druh výšivky
 - streci strieľajú na
 - prístav a hlavné mesto smér. Štátu Massachusetts
 - kráčam
 - cudzí ženské meno
 - druh papagája
 - dámska šatovka
 - Ladislav, Naďa, Karol
 - maketa
 - ľudia hľadajúci nové kraje, lieky
 - novorodenecký ústav skr.
 - brat Márie a Ježiša
 - zhasne elektr. prúd
 - ŠPZ okr. Martin, Čadca, Námestovo
 - nepravdivo
 - lúka básn. i druh plesňového syra
 - zn. nemeckých áut
 - vlastnou rukou skr.
 - ponáraj
 - ruský súhlas
 - prišli na niečo
 - ukazov. zámeno
 - prispiev svojou činnosťou, radou k efekt. koncu problému - český
 - 50 rímsky
 - neoznačený menom, tajomný
 - citoslovce osla
 - ozn. elektrických kuchynských spotrebičov
 - dúchal bez -ch-
 - tebe
 - Nový Zéland kód
 - kaukazská osada
 - lék bez -1-
 - poprvé, podruhé až
 - citoslovce sovy
 - amer. mužské meno
 - 1000 rímsky
 - povrchová baňa
 - označenie
 - osada na Kaukaze
 - vres i ženské meno
- V RIADKŔCH:**
 v 3. - za taj.č. III. otvorený angl.
 15. - za tajn. č.VI. opak prílivu
 21. - za tajn. č. IV. krátky film. i telev. záber
- V STĽPCŔCH:**
 v 3. - za taj. č.I. predložka z 2.pád.
 19. - za taj. č.II. riečka, potok
- Pomôcky:**
 ARMÍÉR, BLASTÓM, CIBETA, DZ, EZOTERIK, GYROSKOP, NEA, UTILITA.
- POZOR ! V krížovke nie sú dodržané interpunkčné znamienka!**
- ZNENIE TAJNÍČKY Z č. 106:**
 Ak sa devastujú lesy, ak sa znečisťujú rieky, ak sa do vzduchu vypúšťajú sadze a prach, potom nám budovanie nemocníc málo pomôže!
- Autori krížovky:**
 Pavel Staroň, Simona Žabokrtská

Svetový Pohár v lyžovaní zabezpečovalo päťsto ľudí

Pod úspešný priebeh sa podpísali aj Porubänia

• Petra Vlhová
a Vladimír Mlynček

Začiatkom marca 2021 celé Slovensko žilo pretekmi Svetového pohára žien v zjazdovom lyžovaní, ktoré sa uskutočnili v Jasnej. Videli sme najlepšie lyžiarky sveta na čele s Liptáčkou Petrou Vlhovou, ktorá v slalome skončila druhá a obrovský slalom vyhrala.

V predchádzajúcom vydaní Porubských novín bola uverejnená správa o tom, že porubskí lyžiari zabezpečovali technickú stránku týchto pretekov a pôsobili ako bránkovi rozhodcovia. Čitatelia však požadovali viac informácií. Preto niekoľko otázok vedúcemu porubskému tímu Vladimírovi Mlynčekovi ml.

Náš rozhovor začneme jednoduchou, no dôležitou otázkou. Ako ste sa stali súčasťou veľkého tímu, ktorý tvoril technické podmienky pre tieto svetové preteky?

Na začiatku sa vrátim do minulosti. Ešte v roku 1999, kedy sa v Jasnej konala 19. Svetová zimná univerziáda, som sa dostal do technickej čaty pre toto podujatie. Tam sa začali kreirať začiatky nového tímu pre organizovanie pretekov v alpských disciplínach na Slovensku. Stretla sa tu výborná viacgeneračná partia zaniatých ľudí pre organizovanie lyžiarskych podujatí. Postupne sme organizovali preteky v rámci Slovenského pohára predžiakov a žiakov. Neskôr to už boli preteky pre juniorov a dospelých v rámci podujatí FIS. V roku 2007 vznikla agentúra Events Studio Liptov, s.r.o., ktorá sa zamerala na organizovanie tohto typu podujatí s cieľom v budúcnosti na svahoch v Jasnej opäť organizovať preteky Svetového pohára. Postupne od roku 2008 sme začali spoluorganizovať v Jasnej preteky Európskeho pohára mužov a žien. V roku 2014 sme sa podieľali na organizácii Majstrovstiev sveta juniorov v Jasnej, kde získala zlatú medailu v slalome vtedy ešte len veľká nádej slovenského lyžovania Petra Vlhová. Od roku 2010 sme začali spolupracovať s chorvátskymi organizátormi Sveto-

• Príprava štartových odrazov

vého pohára v Záhrebe, kde sme zbierali cenné organizačné a technické skúsenosti. Vyvrcholením niekoľkoročného snaženia bola organizácia Svetového pohára v Jasnej v roku 2016 po dlhých 32 rokoch. Už na tomto Svetovom pohári mala naša agentúra na starosti technické a materiálne zabezpečenie podujatia a samotných pretekových tratí, preto nebolo asi náhodou, že aj tento rok sme boli pri organizovaní tohtoročného Svetového pohára v Jasnej.

Ako ste vyberali uchádzačov na prácu a čo predstavovalo najnáročnejšiu podmienku pre uchádzačov?

Výber sa organizoval v spolupráci so spoločnosťou TMR, a.s., ktorá bola z poverenia FIS (medzinárodná lyžiarska federácia) a Slovenskej lyžiarskej asociácie hlavným organizátorom Svetového pohára 2021 v Jasnej. Na podujatie sa prihlásilo takmer 600 dobrovoľníkov zo Slovenska, Českej republiky a Poľska. My sme si vyberali ľudí na prácu na zjazdovkách. Uskutočnili sme niekoľko kôl výberových tréningov priamo na tratiach. Hlavnou požiadavkou bola vysoká lyžiarska zručnosť a kvalitná lyžiarska výstroj. Menej lyžiarsky zdatní uchádzači pracovali pre ostatné organizačné zložky a komisie pre toto podujatie.

• Materiál dovezli kamióny z Talianska

Určite ste nazreli do zákulisia príprav svetového podujatia. Priblížme atmosféru z pohľadu prípravy pozície, ktorú ste zabezpečovali?

Prípravy a samotnú organizáciu sťažila aktuálna pandemická situácia s COVID-19, ktorá nám znemožňovala organizačné výbory uskutočňovať vo väčších skupinách, preto sa celý organizačný systém preniesol do on-line priestoru. So samotnou prípravou podujatia sa začalo už v letných mesiacoch, keď trate v Jasnej navštívila komisia FIS. Od jej návštevy sme začali pracovať na jednotlivých úlohách, ktoré z nej vyplynuli. Našou úlohou bol už spomínaný výber dobrovoľníkov na jednotlivé pozície, zabezpečenie všetkého materiálu potrebného na štarte, tratiach a v cieľovom areáli. Dôležitou časťou bolo pripraviť časovú os jednotlivých úkonov na tratiach od samotnej úpravy tratí, budovania terénnych nerovností, stavby bezpečnostných sietí, preparácie tratí, organizovania práce počas prípravných a pretekových dní a samotné balenie materiálu a stavieb po pretekoch.

Kedy nastupovali ľudia na jednotlivé pozície a čomu sa venovali?

S prácami v stredisku sme začali 16 dní pred samotným podujatím, postupne sme budovali skladové priestory a prišli skladníci, tvorili sme podmienky pre staff, začali sme tvarovať samotnú pretekovú a tréningovú trať, začali

• Sťahovači pri úprave trate

sme stavať štartové priestory so zázemím pre pretekárky a ich tímy, cieľový areál so všetkými jeho potrebnými časťami. Dodávateľské firmy postupne dovážali materiál, ktorý sme prevážali snežnými pásovými vozidlami na trať. Celkove na podujatí pracovalo 40 technických pracovníkov, 25 pomocných technikov, 60 sťahovačov, 60 pracovníkov na bránkach takzvaných gate keeprov, počas pretekových dní pribudlo 25 rozhodcov, 15 pracovníkov, ktorí mali na starosti reklamné bannery. Aj keď stredisko bolo z dôvodu COVID opatrení mimo prevádzky, do strediska chodilo denne množstvo skialpinistov a ostatných návštevníkov, bolo potrebné ich usmerňovať a strážiť trate počas príprav a samotných pretekových dní, preto pribudlo ďalších 30 ľudí, ktorí zabezpečovali tieto činnosti. Stavali sme bezpečnostné siete vedľa tratí, dôležitou časťou bola príprava tratí a ich preparácia.

Veľa sa rozpráva o kvalite tratí na podujatiach Svetového pohára, čo si pod tým máme predstaviť?

Asi najdôležitejšou časťou celého podujatia je pripraviť pre pretekárky čo najkvalitnejšiu trať bez rozdielu štartového čísla, to znamená vytvoriť rovnaké podmienky pre pretekárky, ktoré štartujú na začiatku samotných pretekov a aj na samom konci štartového poľa. Jedná sa už o spomínanú preparáciu. Je niekoľko spôsobov ako to docieľiť. My to robíme prostredníctvom špeciálnych preparovacích tyčí, pomocou ktorých do upravenej snehovej podložky vstrekujeme cez malé otvory pod tlakom 10-16 barov vodu, ktorá zhutní a spevní spomínanú snehovú podložku. Optimálny stav pre preteky Svetového pohára žien v technických disciplínach slalom a obrovský slalom je keď 1 liter snehu váži 600 až 650 gramov. Na príprave takto upravenej trate sa pracuje nepretržite takmer 15 hodín bez prestávky, aby sa dosiahla čo najkompaktnejšia snehová podložka na celej dĺžke trate. Takto podobne sme pripravovali aj tréningovú trať, ktorá je veľmi dôležitá pre pretekárky na ich prípravu a tréning na samotné preteky. Na tejto činnosti pracovalo takmer 90 ľudí.

Čo bolo úlohou sťahovačov alebo slip crew trate?

Po preparácii sa počká kedy trať premrzne a nastupuje ďalšia skupina pracovníkov, ktorí ju upravujú do finálnej podoby. Sú

• Stavba bezpečnostných sietí

to sťahovači trate. Jedná sa o skupinu veľmi dobrých lyžiarov. Tí bočnou alebo pluhovou technikou sťahovania upravujú drobné nerovnosti, ktoré vznikli počas preparácie a vyhladia trať do jej dokonalosti. Stalo sa nám že počas príprav po preparácii začal padať na už pripravenú trať nový sneh. Vtedy nastupuje ďalšia skupina ľudí, ktorá pomocou lopát, odhrňáčov a snežných fréz musia dostať tento sneh mimo trať. A opäť nastupuje skupina sťahovačov a ich úlohou je odstrániť zvyšný sneh a vyhladiť trať. Od preparácie je to kolobeh jednotlivých činností, ktorí pokračuje aj počas samotných pretekov a nemá prestávku. Pracuje sa nepretržite deň a noc, preto sa na tieto pracovné pozície kladú zvýšené nároky. Stáva sa bežne, že ľudia pracujú celú noc a celý deň s krátkymi prestávkami na oddych.

Dôležité poslanie plnili kontrolóri alebo bránkoví rozhodcovia. Kedy nastúpili a čo zabezpečovali v čase pretekov?

Dôležitou súčasťou pretekov sú rozhodcovia. Deň pred pretekmi sa musia zoznámiť so samotnou traťou, prejdú školením od zástupcov FIS. Počas pretekov dohliadajú na správnosť prejdenia brán pretekárkami, zabezpečujú organizáciu štartov a režim v cieľovom areáli, okrem časomier merajú duplicitne časy pretekárov. V dnešnej modernej dobe im pri týchto úlohách pomáhajú aj kamerové systémy, ktoré poznáme pri futbalových zápasoch. Pri prípadných protestoch alebo kontrole správneho prejdenia brány, kedy pri takzvaných špicaroch je niekedy ťažké sa správne rozhodnúť, pomáha v lyžovaní video kontrola.

Vieme, že Svetový pohár v Jasnej sa konal v čase pandémie koronavírusu. Čo to znamenalo pre vás z hľadiska zdravia a bezpečnosti. Pretekárov, organizátorov?

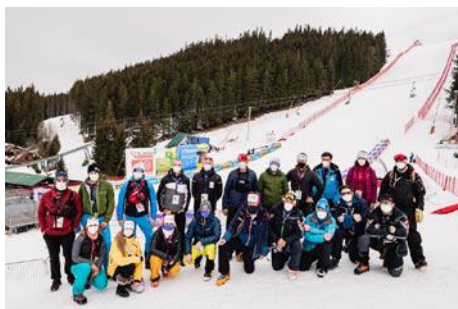
Celé podujatie malo od samotného začiatku svojho COVID manažera, ktorý riešil všetky činnosti spojené s touto pandemickou situáciou. Bolo vytvorené testovacie centrum pre pretekárky a členov jednotlivých tímov a pre samotných organizátorov. Každý pred vstupom na podujatie musel mať negatívny antigénový test. Potom každý absolvoval PCR testy. Ak bol negatívny, až potom sa mohol ubytovať a vstúpiť do „bubliny“ pre Svetový pohár. Testovanie sa pravidelne opakovalo každých 72 hodín. Mali sme zakázané stretnutia s pretekárkami a členmi ich tímov. Získať fotku s pretekárka-

mi bolo veľmi ťažké. Špeciálne podmienky boli aj pri ubytovaní a stravovaní, preto bolo všetko náročnejšie ako sme boli zvyknutí.

Málokto si vie predstaviť, čo všetko ste v dobe preteku prežívali. Popíšme celý pracovný deň vášho tímu od vidím do nevidím.

Počas pretekových dní prichádza stres a riadny adrenalin. Vstáva sa veľmi skoro už o pol piatej. Nasleduje príprava, rozdelenie a prebratie potrebného materiálu na prácu. Všetko beží strašne rýchlo a televízny čas je neúprosný. Všetko musí byť pripravené doslova na sekundu. Samotná trať 1.kola sa stavia spravidla deň vopred. Na disciplínu slalom je povinná kĺbová tyč so závitom a na obrovský slalom je odporúčaná ale môže byť aj štetinová. My sme po oba dni používali tyče so závitom. Preto počas pretekov sú na trati technici, ktorí ich pravidelne kontrolujú a dotáčajú, prípadne ich vymenia. Pred samotným prvým kolom pretekov treba skontrolovať či je všetko dôsledne pripravené, štartový a cieľový areál priestory pre prípravu lyží a celkové zázemie pre pretekárky na štarte, kontrolujú sa bezpečnostné siete, prípadne podľa požiadaviek FIS delegátov sa ešte stavajú ďalšie, prebieha úprava trate a čistí sa okolie brán od zvyškov snehu, ktoré nahrnuli pretekárky pri prehliadke trate. Potom všetci zaujmú svoje postavenie na trati a preteky sa začínajú. Pravidelne po každej pretekárke sa kontrolujú tyče, čistia sa bránky od snehu a sťahovači upravujú trať. Tento kolobeh končí až po prejdení poslednej pretekárky. Nasleduje prestavba trate na druhé kolo. Pred tým ako si ju pretekárky pozrú musí byť opäť všetko vyčistené a pripravené. Po nej znovu pripraviť trať čo najlepšie a vytvoriť rovnaké podmienky pre tridsiatku pretekárov, ktoré postúpili do druhého kola. Skupina, ktorá má na starosti reklamné bannery ich premiestňuje podľa televízneho koordinátora, aby počas televízneho prenosu boli sponzori čo najlepšie videní. Po skončení pretekov je potrebné pripraviť trať na ďalší súťažný deň a postaviť novú trať, končí sa pri optimálnych podmienkach okolo 17.00 hod., ak počasie nepraje a sneží a fúka vietor, pracuje sa nepretržite do nasledujúceho dňa.

Každá takáto akcia ma svoje fázy: príprava, priebeh a záver. O prvých dvoch sme hovorili. Čo predstavuje a prináša záver?

• Členovia organizačného výboru Svetového pohára v Jasnej

Záverečná fáza je veľmi dôležitá. Všetci sú už po týždňoch práce unavení a to čo sa stávalo niekoľko dní treba v čo najkratšom čase zbalit, naložiť kamióny, ktoré pokračujú s materiálom na ďalšie podujatie. V Jasnej sme mali spolu na tratiach a koridoroch postavené takmer 14 km sietí rôznych druhov. Ťažká je práca s objemnými vzduchovými matracmi, ktoré sú na tratiach pri každej väčšej prekážke, televíznej veži a cieľovom areáli a sú súčasťou bezpečnostných opatrení. Tie sme mali postavené v dĺžke 350 m. Všetko sa musí dôkladne zbalit, aby sa to zmestilo do pripravených kamiónov. Triedi sa ostatný materiál a robí sa inventarizácia. Kto prišiel do Jasnej päť dní po pretekoch nenašiel nič čo by nasvedčovalo, že tu boli preteky Svetového pohára.

A čo Porubania, koľko sa ich zúčastnilo na pretekoch v Jasnej?

Závažná Poruba mala vždy silné zastúpenie pri organizovaní významných lyžiarskych podujatí na Slovensku. Nebolo tomu inak ani teraz. Môžem vymenovať a poďakovať všetkým, ktorí sa pri prácach spojených s organizovaním takéhoto významného podujatia zúčastnili: Janka Ošková, Alenka Dideková, Pavel Mikuláš, Milan Mikuláš, Ladislav a Michal Piatkovi, Jaroslav Beško, Jaroslav Mikuš, Pavel Migala, Filip a Andrej Gažovci a Miroslav Niňaj. V organizačných štruktúrach pôsobil Peter Ilanovský ml. Výborná spolupráca bola s vedúcim lanoviek a vlekov Ivanom Oškom.

Nebola to teda ľahká a jednoduchá „šichta.“ Získali ste však skúsenosti. Čo vás čaká v nasledujúcej sezóne?

Určite to nebola ľahké. Pomohli skúsenosti pred piatich rokov, výborný tím ľudí, ktorí na celom podujatí pracovali a dôležité bolo počasie, ktoré nám prišlo. Smelo môžem povedať, že tohtoročný Svetový pohár v Jasnej sa vydaril, pripravili sme veľmi kvalitné trate a dobré zázemie pre pretekárky. Škoda, že kvôli pandemickým opatreniam si to nemohli užiť diváci, tých by prišlo do Jasnej tisíce. Čerešničkou na torte boli športové výsledky našej reprezentantky, rodáčky z Liptovského Mikuláša a lyžiarky, ktorá začínala s lyžovaním aj na svahoch Opaliska v našej Závažnej Porube Petry Vlhovej. V sobotnom slalome obsadila výborné druhé miesto a v nedeľnom obrovskom slalome zvíťazila a mohla si tak vypočuť slovenskú hymnu vo svojej rodnej krajine. Body, ktoré získala za umiestnenie v Jasnej jej pomohli k celkovému triumfu vo Svetovom pohári a zisku veľkého kryštálového glóbusu. Všetci veríme, že na ďalší Svetový pohár v Jasnej nebudeme musieť čakať ďalších dlhých päť rokov. V nasledujúcej lyžiarskej sezóne, ktorá bude veľmi závisieť od momentálnej situácie u nás doma a vo svete. V pláne máme organizovanie pretekov pre predžiakov a žiakov, zvažujeme prihlášku na organizovanie Európskeho pohára v Jasnej. Pôjdeme opäť na Svetový pohár do Záhrebu a v riešení je Zimná olympiáda v Číne, kde by sme mali posilniť technický tím na tratiach.

Za rozhovor poďakoval Dušan Migala

Deti majú nové preliezky

Snom našich žiakov bolo mať nové preliezky na školskom dvore. Dnes sa už môžeme pýšiť novou multifunkčnou preliezkou s hojdačkami. Deti z nej majú obrovskú radosť, a preto v mene nich a celého kolektívu sa chceme veľmi pekne poďakovať obci Závažná Poruba ako zriaďovateľovi za jej vybudovanie.

Dúfame, že nám bude preliezka slúžiť čo najdlhšie. Deti si budú rozvíjať svoje pohybové a koordinačné schopnosti, trénovať pozornosť a detskú psychiku. Veríme, že postupom času sa nám podarí zrevitalizovať celý školský dvor, a vytvoríme tak pre žiakov bezpečné, moderné a zdravé prostredie.

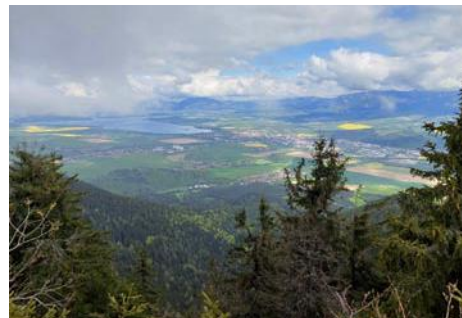
Mgr. Simona Marcinčinová

Na Poludnici tradične i netradične

Posledná májová nedeľa už dlhé roky patrí tradičnému výstupu na Poludnicu. Je to stredne náročná poldenná túra s prudkým stúpaním, klesaním a jednoduchou orientáciou. V tomto roku pre pandémie koronavírusu nikto výstup neorganizoval. Na Poludnicu však stúpali turisti od Iľanova, z L. Jána i zo sedla Kúpeľ. Najviac kráčalo zo Závažnej Poruby, hore Suchou dolinou.

Tento rok sa na Poludnici (1549) stretlo viac ako 100 turistov. Odmenu ponúkli perfektné výhľady na Liptovskú kotlinu a Nízke Tatry. Atmosféru turistického sviatku však nedotvárala štátna zástava, hymna, pozdravný príhovor, výstupové odznaky, pamätné listy a obľúbená motivačná tombola pre účastníkov výstupu. Cieľ je každým rokom rovnaký, ale atmosféra na vrchole vždy iná.

-dm-

Seniori prispeli k zvelaďovaniu obce

Dôležitú súčasť činnosti domácej jednoty dôchodcov predstavuje zvelaďovanie a skrášľovanie životného prostredia. Na jarnej brigáde pri úprave cintorína a Areálu Mateja Staroňa 27.4.2021 sa zúčastnilo 35 členov Klubu dôchodcov. Ženská časť hrabala a čistila, muži vypílili nepotrebné kríky a odstránili suché stromčeky. Sme hrdí na to, že aj v seniorskom veku môžeme svojou prácou prispieť k zvelaďeniu obce.

-mi-

Foto: Magdaléna Iľanovská